



ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 608 - Σάββατο, 24 Ιούλιος 2010

1 ΕΥΡΩ



Κοινωνική Ασφάλιση

Πρότυπο ο
ΟΓΑ για τους
εργάτες,
κρυφά
δωράκια
στους
γιάπηδες

Καταργήθηκε
η 30ετία των
εκπαιδευτικών

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Δημόσια Υγεία

Πλήρης
ιδιωτικοποίηση

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Η κυβέρνηση
Παπανδρέου δνοιάζει
τα χαρτιά της

Στρατηγικός
σύμμαχος των
σιωνιστών
δολοφόνων

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Το μεγάλο
πάρτι των
τραπεζιτών

Περισσότερα έδωσε
το ΠΑΣΟΚ
στους τραπεζίτες,
παρά η ΝΔ!

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Γαλλο-
γερμανική
συμφωνία
για ριζική
αναθεώρηση
του Συμφώνου
Σταθερότητας

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Σε πλήρη
εγκατάλειψη
τα δάση
γίνονται
παρανάλωμα
της φωτιάς

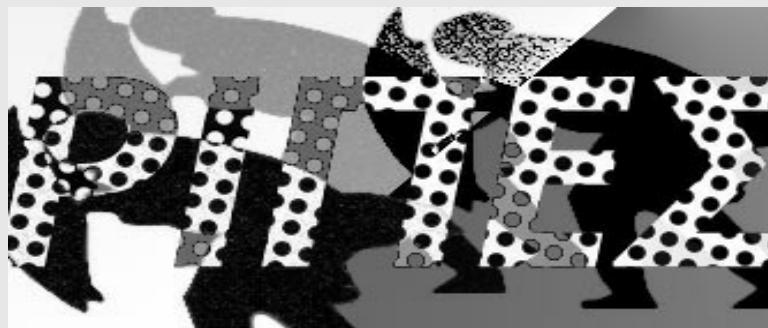
[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ;

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

24/7: Εκουαδόρ, Βενεζουέλα: Ημέρα Μπολιβάρ (1783) 24/7/1783: Γέννηση Σιμόν Μπολιβάρ 24/7/1909: Ιδρυση Εργατικής Σοσιαλιστικής Ομοσπονδίας (Φεντερασιόν-Θεσσαλονίκη) 24/7/1923: Συνθήκη Λωζάνης 24/7/1933: Συγκρούσεις καπνεργατών-αστυνομίας (Καβάλα) 24/7/1953: Αρχή δίκης Νίκου Πλουμπίδη 24/7/1974: Μεταπολίτευση 25/7: Ολανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Τυνησία: Ημέρα δημοκρατίας (1957) 25/7/1947: Αντάρτες εισβάλλουν στα Γρεβενά 25/7/1949: 24 έμπτοροι και βιομήχανοι συλλαμβάνονται λόγω ενισχυσης του ΚΚΕ 25/7/2000: 22 χρονος μετανάστης δολοφονείται από αξιωματικό του στρατού στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα 26/7: Λιβερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1847), Μαλδίβες: Εθνική γιορτή (1965) 26/7/1969: Εκρήξη βόμβας, τραυματισμός έξι περαστικών (Σύνταγμα) 26/7/1979: Βόμβα σε κτίριο υπουργείου Παιδείας (ΕΛΑ) 26/7/1986: Βόμβες στα γραφεία Πειραιϊκής Πατραϊκής και Σκαλιοπήρη (ΕΛΑ) 26/7/1946: Εξι καταδικασθέντες σε θάνατο εκτελούνται στα Γιαννιτσά. Η Ειρήνη Γίνη πρώτη εκτελεσθείσα από στρατοδικείο στην Ελλάδα 27/7/1994: Καρατόμηση Ροβεσπιέρου 27/7/1967: 15 λεπτή αντιχουντική εκπομπή από μεγάφωνα στην Πανεπιστημίου (ΠΑΜ) 27/7/1967: Εξι μέλη ΠΑΜ καταδικάζονται από έκτακτο στρατοδικείο (Χανιά) 27/7/1996: Βομβιστική επίθεση στην Ολυμπιάδα της Ατλάντα (δύο νεκροί) 28/7: Διεθνής ημέρα δισειριστών συστημάτων, Περού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1824) 28/7/1975: Αρχή δίκης της χούντας 29/7/1883: Γέννηση Μπενίτο Μουσολίνι 29/7/1902: Ο Φόμα Κατσουρένκο αποπειράται να εκτελέσει τον πρίκιπα Ομπολένσκι με σφάρες βουτηγμένες σε στρυγνή. Αποχώντας σκοτώνει τον αστυνομικό διευθυντή (Ρωσία) 29/7/1921: Ο Αδόλφος Χίτλερ γίνεται πρόεδρος του Εθνικοσοιαλιστικού Κόμματος 29/7/1925: Γέννηση Μίκη Θεοδωράκη 29/7/1943: Αρχίζει η στρατολόγηση στα Τάγματα Ασφαλείας που δημιούργησε η κυβέρνηση Ράλλη 29/7/1955: Επαναλειτουργούν οι φυλακές της Γιάφρου, που έμειναν αρκετά χρόνια αχρησιμοποιήτες 29/7/1979: 4 νεκροί, 113 τραυματίες από βόμβες Βάσκων σε αεροδρόμια και σιδηροδρομικούς σταθμούς (Ισπανία) 29/7/1980: Λεωφορείο πολτοποιεί το κεφάλι της φοιτήτριας Σωτηρίας Βασιλακοπούλου, που μοιάζει προκρύεις μπροστά στις εγκαταστάσεις της υφαντουργίας ΕΤΜΑ 30/7: Κούβα: Ημέρα μάρτυρων επανάστασης 30/7/1920: Αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας εναντίον του Ελευθερίου Βενιζέλου στο Παρίσι, από δύο απότακτους αξιωματικούς του Ναυτικού (Γεώργιο Κυριάκη και Απόστολο Τσερέπη) 30/7/1978: Εκρήξη βόμβας και εμπρησμός στην είσοδο πλαζ ΕΟΤ (Αλιμος), αναγραφή συνθημάτων (ΕΛΑ) 30/7/1982: Η Μελίνα Μερκούρη θέτει ζήτημα επιστροφής των μαρμάρων του Παρθενώνα στην Ελλάδα, στη διάσκεψη ΥΠΠΟ της UNESCO (Μεξικό) 30/7/1990: Βόμβα στο ΙΧ του, σκοτώνει τον συντηρητικό βουλευτή και πολέμιο του IRA Ιων Γκάου 30/7/2000: Ο Ούγο Τσάβες εκλέγεται πρόεδρος της Βενεζουέλας (59,7%).

● Χρειάζεται δράσος να είσαι μέλος της κυβέρνησης και να πηγαίνεις σε ταβέρνα ●●● Το διαδέτει ο Κουτρουμάνης, ο οποίος μάλλον δεώρησε ότι δεν είναι και τόσο αναγνωρίσμος ●●● Τον γνώρισαν όμως και από τα μπινελίκια του έκαστε το παιδάκι στο λαιμό, πριν φύγει άρον-άρον ●●● Ηθικό δίδαγμα: όταν βγαίνετε για φαγητό ή ποτό, ρίχνετε συνεχώς προσεκτικές ματιές γύρω σας ●●● Πού ξέρετε, όλο και κάποιον μπορεί ν' ανακαλύψετε ●●● Τα υπόλοιπα τα ξέρετε, δεν χρειάζεται να σας τα πούμε εμείς ●●● Αγωνιούν οι Πασόκοι για τον ανασχηματισμό και οι φυλλάδες τους βάλδηκαν να μας πείσουν να αγωνιούμε και εμείς ●●● Μπορεί να έχει αγωνία κάποιος/α για το πρόσωπο του βιαστή του/της; ●●● Ο Τσίπρας συνεγάρη τον Κωνσταντόπουλο για την προεδρία ●●● Προφανώς δα αγωνιστούν από κοινού για το γηπέδο στο Βοτανικό ●●● Οι «πράσινες» ευαισθησίες έχουν αντικατασταθεί από τις «πράσινες» μπιζίνες ●●● Ο «σύντροφος Χριστόφιας» ετοιμάζεται να πά-



ρει μέτρα α'λα Ελλάδα, Ισπανία, Πορτογαλία κ.λπ. ●●● Προειδοποιούμε από τώρα τους «συντρόφους» σε Περισσό και Κουμουνδούρου, ότι δε μπορέσουν να περάσουν το δέμα στο ντούκου ●●● Μάγκας ο Σάλλας ●●● Πήρε πάνω από 3 δισ. από το ελληνικό κράτος και τώρα προσφέρει 700 εκατομ. για να αγοράσει πακέτο ΑΤΕ και ΤΤ ●●● Αμ' έτοις γίνομαι και γω τραπεζίτης ●●● Κηδεία κανονική η φωτογραφία Αντώνη-Νικήτα, όταν ο πρώτος επισκέφτηκε το δεύτερο για να του δώσει δημόσια το χρίσμα ●●● Ούτε χαμόγελο δεν έσπασε τα χείλη, μολονότι

υποτίθεται ότι το γεγονός ήταν χαρμόσυνο ●●● Στο τέλος ο Νικήτας δήλωσε ότι και οι δύο είναι πολιτικά παιδιά του Αθέρωφ, που τους «έχει εμφυσήσει την κοινωνική ευαισθησία» ●●● Υπαγε σπίσω μου σατανά, μη γράψω τίποτα για τα «εμφυσήματα» του Αθέρωφ ●●● Του και «γεφυροποιού» ονομασθέντα, λόγω της «κινητικότητάς» του την περίοδο της χούντας ●●● Πολύ «λάιτ» ήταν η διάψευση του Γιώργου Ρούση, ότι δεν έχει υπογράψει το κείμενο στήριξης της «Δημοκρατικής Αριστεράς» ●●● Είχες τίποτα κουβεντούλες, Γιώργο, κι αυτοί συνήγα-

γαν ότι υπογράφεις κιόλας; ●●● «Διασυρμό της χώρας» χαρακτήρισε ο γαλάζιος τομεάρχης Θ. Δαβάκης τον αποκλεισμό της Ακρόπολης από απλήρωτους συμβασιούχους του υπουργείου Πολτου

●●● Ενώ οι απλήρωτοι συμβασιούχοι δεν αποτελούν διασυρμό της χώρας ●●●

Οταν η φτώχεια κρύβεται από τους τουρίστες, όλα βαίνουν καλώς ●●● Κι απορούν μετά τα στελέχη της Ρηγίλλης, γιατί στα γκάλον έχουν χειρότερη εικόνα απ' αυτή του ΠΑΣΟΚ ●●● Από ακαδάριστους πυλώνες της ΔΕΗ έπιασε φωτιά στην περιοχή του Βαρύτα, λένε Πυροσβεστική και Εισαγγελία ●●● Μπα, μπα, γίνονται τέτοια πράγματα; ●●● Δεν έχουμε μόνο μοχθηρούς εμπρηστές; ●●● Η πλάκα είναι πιως το «Ρίζοσπάστης» εξακολουθεί να βλέπει μόνο οικοπεδοφάγους ●●● Απαλλάσσοντας έτσι την κρατική πολιτική εγκαταλείψης της δασοπροστασίας ●●● Και στην επαρχία δα περιπλέι ο μπάτσος ΔΙΑΣ ●●● Αντε, σε λίγο δα κάθονται στις αυλές και τα μπαλκόνια μας ●●● Κάθε σπίτι και μπάτσος ●



ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ «Θα μάθουμε να ζούμε με περισσότερη δουλειά, λιγότερα λεφτά, λιγότερες διακοπές ίσως. Οχι να καταναλώνουμε όσα είχαμε συνηθίσει ώς τώρα. Να σφίξουμε τα ζωνάρια». Αυτό μας συμβούλευε ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου και πρώην πρωθυπουργός της Πολωνίας, Γέρζι Μπούζεκ. Όλα τα καθάρματα την ίδια γλώσσα χρησιμοποιούν. Καμία πρωτοτυπία.

◆ «Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ θεωρεί ότι αυτές οι εκλογές οφείλουν να έχουν κυρίως αυτοδιοικητικό χαρακτήρα και δεν αποτελούν δημοψήφισμα για το μνημόνιο και για την κυβερνητική πολιτική συνολικά». Γιατί, ρε παιδιά, δεν το λέτε απλά;

«Έμεις θέλουμε να βγάλουμε δημάρχους και δημοτικούς συμβούλους και δεν έχουμε όλο τρόπο παρά μόνο να συνεργαστούμε με το ΠΑΣΟΚ. Αν αναμίχουμε στις τοπικές εκλογές το μνημόνιο και την κυβερνητική πολιτική, πώς θα συνεργαστούμε με το ΠΑΣΟΚ;». Ξέρετε πώς ονομάζεται η συνεργασία με το

◆ Αυτό έλειπε, να μην πάρει

◆ Μιλώντας σε τηλεοπτικό σταθμό ο δικηγόρος του Σ. Γκιόλια, Γ. Μαρακάκης, είπε πως ο νεκρός γνώριζε όλους τους διευθυντές της Αντιτρομοκρατικής και υψηλόβαθμα στελέχη της ΓΑΔΑ και δεν έχει ανάγκη τις δικές του συμβουλές σχετικά με τα μέτρα ασφαλείας που έπρεπε να πάρει.

◆ Επαναλαμβάνω ότι αυτό που λέει ο κόσμος, ο απλός πολίτης, ανεξάρτητα από το δηλώνει στις δημοσκοπήσεις, είναι ότι στηρίζει την κυβέρνηση -αυτή είναι η αίσθησή μας στις αλλοίς που γίνονται.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Επαναλαμβάνω ότι αυτό που λέει ο κόσμος, ο απλός πολίτης, ανεξάρτητα από το δηλώνει στις δημοσκοπήσεις, είναι ότι στηρίζει την κυβέρνηση -αυτή είναι η αίσθησή μας στις αλλοίς που γίνονται.

Γεώργιος Πεταλωτής

εξυπηρετούν τις οφειλές τους.

Τα Νέα

Ηρθε η ώρα, λοιπόν, για τα τολμηρές παρεμβάσεις, για αλλαγή του φορολογικού πλαισίου, καθώς το κρίσιμο πλέον είναι η στήριξη του ιδιωτικού τομέα ώστε να κάνει επενδύσεις, να παραγάγει πλούτο.

Ημερησία

Είμαστε σε μια εποχή πολύ οδυνηρών μεταρρυθμίσεων, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στη Γαλλία [...] Αν, όμως, ο Γιώργος Παπανδρέου πετυχαίνει, είναι γιατί διαθέτει την ηθική αξιοπο-

τηία, γιατί προσφέρει την εγγύηση ότι οι θυσίες και οι προσπάθειες θα πάσουν τόπο, όπι, αν πετύχει, θα επαναφέρει αυτά που περικόπτ

■ Η κυβέρνηση Παπανδρέου άνοιξε τα χαρτιά της

Στρατηγικός σύμμαχος των σιωνιστών δολοφόνων

Με διθυραμβικό για την Μεξικανική πολιτική του Ισραήλ και απαξιωτικό για την ελληνική εξωτερική πολιτική τρόπο παρουσίασαν τα ισραηλινά ΜΜΕ την αναβάθμιση των ισραηλινο-ελληνικών σχέσεων, ιδιαίτερα στους τομείς των ενόπλων δυνάμεων και των πληροφοριών. Η Ελλάδα αποκαλείται, πλέον, «στρατηγικός σύμμαχος» του Ισραήλ, που έρχεται να αντικαταστήσει τη στρατηγική συμμαχία με την Τουρκία.

«Ο Παπανδρέου έχει δειξεινόδιαφέρον να μπει μέσα στα παπούτσια της Τουρκίας και να διερευνήσει ισχυρότερους στρατιωτικούς δεσμούς και δεσμούς στον τομέα των πληροφοριών». «Αυτή η εξέλιξη δεν σχεδιάστηκε στην Ιερουσαλήμ, αλλά ήρθε σαν αποτέλεσμα πρωτοβουλίας του ελληνικού πρωθυπουργού, που έχει πολλούς εβραίους και ισραηλινούς φίλους και επιχειρηματικές επαφές, μερικοί από τους οποίους κατέχουν ψηλές θέσεις στην πολιτική και τις υπηρεσίες πληροφοριών στο Ισραήλ». «Διαπίστωσε (σ.ο. Παπανδρέου) την ευκαιρία της Αθήνας να γλιστρήσει στη θέση της Αγκυρας στην Ιερουσαλήμ και να μετατρέψει τους σημερινούς δεσμούς στους τομείς της διπλωματίας, της οικονομίας, των ενόπλων δυνάμεων και των πληροφοριών σε μια ρωμαλέα στρατηγική συμμαχία, που θα αποφέρει στις δύο πλευρές τα δια τη πλεονεκτήματα με τις προηγούμενες σχέσεις του Ισραήλ με την Τουρκία».

Νομίζουμε ότι τα παραπάνω, αλιευμένα από αναφορά του ισραηλινού δικτύου DEBKA-Net, είναι αρκετά για να μας δώσουν μια εικόνα του πώς η ισραηλινή πολιτική ηγεσία ετοιμαζόταν να υποδεχτεί τον Παπανδρέου, που είναι ο πρώτος πρωθυπουργός που μετέβη στο Ισραήλ, μετά την πειρατική-δολοφονική επίθεση των Σιωνιστών στο Στόλο της Ελευθερίας, με τους εννέα νεκρούς, τους δεκάδες τραυματίες, την κακομεταχείριση εκατοντάδων συλληφθέντων και την παράνομη αρπαγή όχι μόνο των πλοίων της αλληλεγγύης, αλλά ακόμη και των προσωπικών αντικειμένων επιβατών και πληρωμάτων.

Αν θεωρείτε πως τα παραπάνω είναι υπερβολές των σιωνιστών, που «προσπαθούν να βγούν από τη διεθνή απομόνωση», διαβάστε τι

έγραψε η φιλοκυβερνητική «Έλευθεροτυπία» στις 19.7. 2010: «Κυβερνητικές πηγές μάς έλεγαν ότι η επισκεψή στο Ισραήλ έχει μεγάλη σημασία για την κυβέρνηση, γιατί γίνεται σε μια περίοδο κατά την οποία οι σχέσεις της χώρας αυτής με την Τουρκία είναι τεταμένες, οπότε δημιουργούνται προσπτικές που μπορεί η Ελλάδα να αξιοποιήσει». Η ουσία είναι ακριβώς η ίδια με τα ισραηλινά δημοσιεύματα. Μόνο η φρασεολογία αλλάζει.

Ο ίδιος ο Παπανδρέου, πατώντας το πόδι του στο Ισραήλ φρόντισε να αναδειξει σαν κύριο γεγονός της επισκεψής του το ότι «για πρώτη φορά πρωθυπουργός της

Γαλλο-γερμανική συμφωνία για ριζική αναθεώρηση του Συμφώνου Σταθερότητας



Μπορεί οι σχέσεις τους να πέρασαν από σαράντα κύματα και το παζάρι να ήταν ιδιαίτερα σκληρό, τελικά όμως Γερμανία και Γαλλία κατέληξαν σε μια ακόμη συμφωνία για το μέλλον της ΕΕ. Μετά τη συνεδρίαση του γαλλικού υπουργικού συμβουλίου, στην οποία πήρε μέρος και ο γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, ο τελευταίος ανακοίνωσε μαζί με τη γαλλική ομόλογό του Κριστίν Λαγκάρντ τη νέα συμφωνία του γαλλο-γερμανικού άξονα.

Η συμφωνία έχει το «άρωμα» των σκληρών γερμανικών θέσεων, στις οποίες υποτίθεται ότι αντιδρύσει η Γαλλία. Οι γαλλικές αντιδράσεις κάμφηκαν και προφανώς αντιρροπήθηκαν με μυστικές συμφωνίες, για να δεχτούν ένα ακόμη ισχυρό χαστούκι διάφοροι ευρωλόγοι, όπως κάποιοι στη χώρα μας που καλούσαν την κυβέρνηση να αντιμετωπίσει την κρίση οικοδομώντας συμμαχίες με τη Γαλλία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες!

Σύμπλε και λαγκάρντ ανακοίνωσαν ότι η γαλλο-γερμανική συμφωνία θα σταλεί με τη μορφή επιστολής στον πρόεδρο της ΕΕ Χέρμαν φραν Ρομπούν και προβλέπει ενίσχυση του συστήματος κυρώσεων στις χώρες-μέλη που ξεφεύγουν από τον κανόνα του 3% για το δημοσιονομικό έλειμμα. Συμφώνησαν για την επιβολή «κυρώσεων χρηματοοικονομικού χαρακτήρα», αλλά και «πολιτικών κυρώσεων, όπως η αναστολή του δικαιώματος ψήφου στα κράτη-μέλη που παραβιάζουν με σοβαρό τρόπο και/ή κατ' επανάληψη τις κοινές δεσμεύσεις». Σε πρώτη ευκαιρία τα δυο ηγετικά υπεριαλιστικά κράτη της Ευρωπαϊκής θα πρωθήσουν αναθεώρηση της Συνθήκης, μέχρι τότε όμως θεωρούν ότι αρκεί μια «πολιτική συμφωνία» μεταξύ των κρατών-μελών για να αποκλειστεί από ορισμένες ψηφοφορίες ένα κράτος-μέλος που είναι υπότροπο παραβιάσεων σε ό,τι αφορά το έλλειμμα.

Ελλάδας επισκέπτεται το Ισραήλ από την αναγνώρισή του και έπειτα. Πετώντας προς το Ισραήλ, ο Παπανδρέου στάθμευσε για λίγο στην Κύπρο. Στο αεροδρόμιο συναντήθηκε με τον Χριστόφορο, απόφεικές χώρες, δεν διαθέτει επαρκή εναέριο χώρο για προσομοίωση αποστολών μεγάλης ακτίνας. Μετά την αναστολή όλων των ασκήσεων στον τουρκικό εναέριο χώρο, παραχωρήθηκε στη σιωνιστική πολεμική αεροπορία ο ελληνικός, για να πραγματοποιεί τις ασκήσεις της.

Επίσης, ανακοινώθηκε ότι το δεύτερο σκέλος της ελληνο-ισραηλινής ασκήσης «Μίνιων 2010», που ανεστάλη μετά τη δολοφονική επίθεση στο Στόλο της Ελευθερίας, θα διεξαχθεί κανονικά τον Οκτώβρη.

Για τον ίδιο μήνα, σύμφωνα πάντα με ελληνικά δημοσιεύματα, εκκρεμεί ισραηλινή πρόταση για κοινή άσκηση των ειδικών δυνάμεων των δύο χωρών στο Ισραήλ, εστιασμένη στις «μάχες εντός κατοικημένων περιοχών».

«Η αναβάθμιση των ελληνο-ισραηλινών διπλωματικών και στρατιωτικών σχέσεων προσβάλλει βάσιαστα τα αισθήματα του ελληνικού λαού, γ' αυτό και την καταδικάζουμε», τόνισε σε ανακοίνωσή της η Πανελλαδική Γενική Συνέλευση της Πρωτοβουλίας ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΠΑ ΤΗ ΓΑΖΑ. Η ανακοίνωση καταλήγει ως εξής: «Απαιτούμε τη διακοπή των ελληνο-ισραηλινών σχέσεων και το ξήλωμα της πρεσβείας των εγκληματιών από την Αθήνα. Απαιτούμε την άμεση επιστροφή των πλοίων του Στόλου της Ελευθερίας. Απαιτούμε την άμεση διεκπεραίωση της μήνυσης που έχουν υποβάλλει ενάντια στους εγκληματίες του Ισραήλ (πολιτικούς και στρατιωτικούς) οι Ελληνες που επέβαιναν στο Στόλο της Ελευθερίας, ώστε να δικαστούν για τα εγκλήματά τους».

Δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι ο Παπανδρέου θα ακούσει τις φωνές αυτές. Άλλη Ελλάδα εκπροσωπεί το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό και την Αντίστασή του. Η φωνή αυτής της δεύτερης Ελλάδας πρέπει ν' ακούγεται πλέον πιο δυνατή και πιο οργανωμένη. Το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει ν' αποκτήσει μόνιμο χαρακτήρα.

■ Αφθονο χρήμα για τη μπατσοκρατία

Μπορεί λεφτά για την πρόσληψη γιατρών και νοσηλευτών ή για την πρόσληψη εποχικών δασεργατών και δασοπυροσβεστών (για να αναφερθούμε μόνο σε κατηγορίες εργαζόμενων που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο βρίσκονται στην επικαιρότητα) να μην υπάρχουν, για μπάτσους όμως υπάρχουν. Στις 9 Ιούλιος δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ (Α' 109) προεδρικό διάταγμα που υπογράφουν οι Χρυσοχοΐδης και Σαχινίδης, με το οποίο αυξάνονται κατά 500 οι οργανικές θέσεις των ειδικών φρουρών. Η δαπάνη, σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα, θα είναι 4,05 εκατ. ευρώ για το 2010, 9,47 εκατ. για το 2011, 9,85 εκατ. για το 2012, 9,75 εκατ. για το 2013, 10,7 εκατ. για το 2014 και 11,05 εκατ. για το 2015 και καθένα από τα επόμενα έτη.

Στο μεταξύ οι περιπολίες της ομάδας ΔΙΑΣ (Δίκυκλη Αστυνόμευση) επεκτείνονται σε άλλες 100 περιοχές της χώρας, πέρα από τους 75 δήμους της Αττικής και τις 21 περιοχές της Θεσσαλονίκης. Άλλοι 1.060 μπάτσους θα βγουν σ' αυτές τις περιπολίες, με τη συνολική δύναμη ΔΙΑΣ να φτάνει τους 3.640 μπάτσους. Βάλτε το επιπλέον κόστος για μηχανές, καύσιμα και συντήρηση και θα φτάσετε σε ένα δυσθεώρητο κόστος, που δεν έχει καμιά σχέση με την αντιμετώπιση της μικροπαραβατικότητας. Γιατί ο μικροπαραβάτης θα βρει τον τρόπο να δράσει, όσο κι αν γυρίζουν στις γειτονίες με αναμένους φάρους οι μπάτσομηχανόβιοι. Άλλωστε, τους βλέπουμε καθημερινά στους δρόμους και το μόνο που κάνουν είναι να προσπαθούν να φαρώσουν, με ύφος χλίων σερίφρων, νέο παιδιά (με παπάκια ή χωρίς) και μετανάστες.

Ο προγματικός στόχος αυτών των περιπολιών, που ούτε την εποχή της χούντας δεν τις είχαμε δει, είναι να εμπεδώσουν στον πολίτη ένα αισθηματικό τρόπο απέναντι στην κρατική εξουσία. Να βλέπει παντού γύρω του, ακόμα και έξω από το σπίτι του, μπάτσους και να γίνει «πειθαρχημένος», δηλαδή υποταγμένος. Στην ίδια κατεύθυνση, πρωταρχία, πρωθείται και η ανάπτυξη του χαφι

Θέλετε ένα χειροπιαστό παράδειγμα για το πώς «τιμωρούνται» οι χρηματοπιστωτικές φίρμες από την αμερικανική Δικαιοσύνη; Πάρτε την πρόσφατη «καμπάνα» που έπεισε στη Goldman Sachs, την ίδια μέρα που στο Κογκρέσο ψηφίζοταν η «μεγάλη μεταρρύθμιση» Ομπάμα για την Γουόλ Στριτ (Πέμπτη, 15.7.10). Πριν όμως αναφερθούμε στην «καμπάνα», ας δούμε επιγραμματικά πώς ξεδίλχθηκε η ιστορία.

Δομημένα ομόλογα

Στις 16 του περασμένου Απριλίου, η αμερικανική Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (Securities and Exchange Commission - SEC) υπέβαλε μήνυση κατά της Goldman Sachs κατηγορώντας την ότι εξαπάτησε τους πελάτες της σχετικά με ένα «τοξικό» επενδυτικό προϊόν που πουλήσε το 2007. Τι έκανε η Goldman Sachs; Απλά δημιούργησε ένα σύνθετο χρεόγραφο (το σύνθετο CDO «ABACUS 2007AC1»), το οποίο βασίζοταν σε μία γκάμα ομολόγων ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων χαμηλής εξασφάλισης. Επειδή η διαδικασία κάθε άλλο παρά απλή είναι (βλ. σχεδιάγραμμα), δεν θα επεκταθούμε παραπέρα εδώ. Θα αναφέρουμε μόνο ότι οι Αμερικανοί που ήθελαν να αγοράσουν σπίτι δανείζονταν από τράπεζες, οι οποίες με τη σειρά τους έφτιοχναν ομόλογα (τα αποκαλούμενα Mortgage-backed Securities - MBS) και τα πουλούσαν για να πάρουν πίσω τα λεφτά που δάνεισαν. Για την πώληση αυτών των ομολόγων (των MBS) μεσολαβούσε μία επενδυτική τράπεζα (όπως η Goldman Sachs), η οποία τα ταξινομούσε σε διάφορους τίτλους, ανάλογα με το ρίσκο που εμπειρίχαν, και τα πλάσαρε στην αγορά ως «εγγυημένες δανειοκές υποχρεώσεις» (Collateralized Dept Obligations - CDO). Ταυτόχρονα, δημιούργησε και σύνθετα CDO (όπως το «ABACUS 2007AC1»), τα οποία σχετίζονταν με διάφορους τρόπους με τα ενυπόθηκα στεγαστικά δάνεια.

Αυτό σημαίνει ότι τα κέρδη που έδιναν όλα αυτά τα χρεόγραφα σε αυτούς που τα αγόραζαν προέρχονταν από τους τόκους των στεγαστικών δανείων που είχαν πάρει πολλοί Αμερικανοί βάζοντας υποθήκη το σπίτι τους. Ως μία από τις μεγαλύτερες επενδυτικές τράπεζες, η Goldman Sachs έκανε «χρυσές δουλειές» εκείνη την περίοδο, διοχετεύοντας περισσότερα από 40 δισ. δολάρια σε χρεόγραφα που ήταν διασφαλισμένα σε τουλάχιστον 200.000 στεγαστικά δάνεια υψηλού κινδύνου.

Τι το περίεργο μ' αυτό; Για την ώρα τίποτα το περίεργο, μιας και τα δομημένα ομόλογα που βασίζονταν σε ενυ-

■ Ο θαυμαστός κόσμος της Goldman Sachs

Μεγάλη κομπίνα – μικρή «καμπάνα»

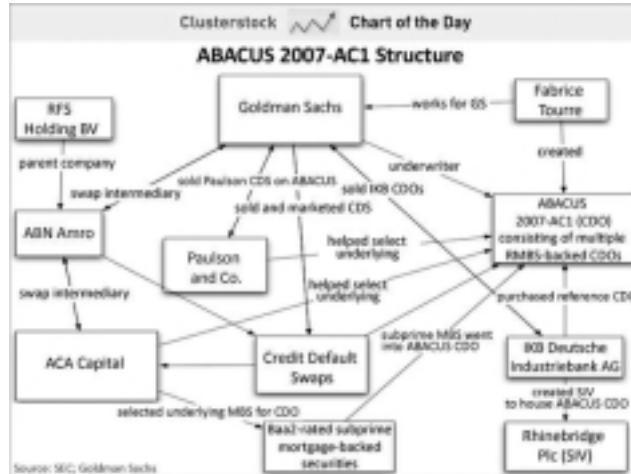
πόθηκα στεγαστικά δάνεια ήταν εκείνη την περίοδο στα φόρτε τους (δεν είχε καταρρεύσει ακόμα η αγορά κατοικίας στις ΗΠΑ). Το ομόλογο αυτό, όμως, δεν ήταν σαν τα άλλα. Ήταν καταδικασμένο να φαλιρίσει εκ γενετής! Ήταν δηλαδή ένα ομόλογο «μούφα», που η Goldman Sachs ήξερε ότι θα φαλιρίσει και το πούλησε εν γνώσει της σε μεγάλους καπιταλιστές, όπως η ολλανδική τράπεζα ABN Amro και η γερμανική τράπεζα IKB. Το πώς και το γιατί θα τα δούμε παρακάτω.

«Τοξικές» απάτες

Το πρόβλημα ήταν ότι το ομόλογο αυτό «κατασκευάστηκε» από έναν άνθρωπο που είχε απόλυτο συμφέρον αυτό να φαλιρίσει. Ο άνθρωπος αυτός ονομάζεται Τζον Πόλσον και είναι διεθνώς γνωστός ως ένας από τους πιο «επιθετικούς παίκτες» στο χρηματιστηριακό τζόγο. Ο Τζον Πόλσον (συνονόματος του πρώην υπουργού οικονομικών των ΗΠΑ, Χένρι Πόλσον) είναι ο ιδρυτής του ομώνυμου επενδυτικού οίκου (hedge fund) Paulson & Co, ο οποίος έγινε γνωστός και στη χώρα μας με τα κερδοσκοπικά του παιχνίδια με τα ελληνικά ομόλογα. Ο Πόλσον, λοιπόν, επελεξε να βγάλει χρήμα σε αγοράστηκαν συνεργασία με την Goldman Sachs.

Αναφέρει η μήνυση της επιτροπής κεφαλαιαγοράς: «Ο Πόλσον συζήτησε με την Goldman Sachs τη δημιουργία ενός CDO (σ.σ. του σύνθετου ομόλογου που αναφέρεται παραπόνω), που θα επέτρεπε στον Πόλσον να συμμετάσχει στην επιλογή του χαρτοφυλακίου των υποχρεώσεων αναφοράς και μετά να καταφέρει να σορτάρει το χαρτοφυλάκιο των RMBS (σ.σ. ομόλογων των ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων), που βοήθησε να επιλεγούν, εισερχόμενος σε συμφωνία CDS (πιστωτικών ανταλλαγών – credit default swaps) με την Goldman Sachs για να αγοράσει προστασία σε συγκεκριμένα μέρη του σύνθετου CDO».

Επειδή μάλλον σας ζαλίσαμε με τον παραπάνω βομβαρδισμό χρηματιστηριακών όρων (δε φταίμε εμείς, έτσι αναφέρονται στη μήνυση του SEC), ας κάνουμε μια σύντομη... μετάφραση. Ο Πόλσον δεν είχε τίποτα στην τοέπι του. Οχι ότι δεν είχε γενικά λεφτά, αλλά ήθελε να κάνει μπτίζες με το ελάχιστο ρίσκο. Ετοι, συμφώνησε με την Goldman Sachs να φτιάξουν από τον ίδιον ένα ομόλογο φαλιρίσει, αυτός που «αγοράζει προστασία» δικαιούται να τσεπώσει το σύνολο της ονομαστικής αξίας του ομόλογου από τον πουλά προστασία! Πώς θα ξεσφαλίζει όμως ο Πόλσον



για ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων. Αυτά τα ομόλογα, που θα αποτελούσαν και το χαρτοφυλάκιο του, είναι που αναφέρονται στο παραπόνων κείμενο ως «υποχρεώσεις αναφοράς» (reference obligations). Ο Πόλσον δεν αγόρασε το σύνθετο ομόλογο, αλλά το «σόρταρε».

Στη χρηματιστηριακή γλώσσα αυτός που «σόρταρε» σημαίνει ότι δανείζεται το ομόλογο και το πουλάει αμέσως σε τρίτους, ενώ πληρώνει αυτόν που το δανείστηκε επιστρέφοντάς του το ίδιο ομόλογο το οποίο το αγοράζει από την «πιάτσα» αφού έχει πέσει η αξία του. Ετοι, τοποποιείται διαφορά μεταξύ των χρημάτων που είχε περιήμενε ότι θα φαλιρίσουν στο άμεσο μέλλον. Η επιλογή των ομολόγων που εκάνει ο Πόλσον έγινε πολύ προσεκτικά, μελετώντας ακόμα και τις περιοχές που υπήρχαν πολλά ενυπόθηκα στεγαστικά δάνεια με πιστωτές χαμηλής φερεγγυότητας, όπως η Αριζόνα, η Καλιφόρνια, η Φλόριντα και η Νεβάδα. Ετοι, ο Πόλσον έφτιαξε ένα «πιάκέτο» από τέσσεις ομόλογα και πρότεινε στην Goldman Sachs να φτιάξει το σύνθετο ομόλογό της με βάση αυτά.

H Goldman Sachs, όμως, ήξερε ότι τουλάχιστον ένα σημαντικός επενδυτής που θα πρέπει να επιστρέψει. Για παράδειγμα, αν ένα ομόλογο έχει ονομαστική αξία 100 δολάρια, αυτός που σορτάρει το δανείζεται χωρίς να πληρώσει και το πουλά αμέσως τοσεπώντας τα 100 δολάρια. Αν μέσα στο χρονικό διάστημα που έχει συμφωνήσει να το επιστρέψει από αυτόν που το πήρε, το ομόλογο αυτό (ονομαστικής αξίας 100 δολαρίων) πουλιέται στην αγορά 80 δολάρια, τότε αυτός που σορτάρει, αγοράζει το ομόλογο δίνοντας 80 δολάρια και το επιστρέφει σε αυτόν που το δάνεισε. Ετοι, κερδίζει τη διαφορά 100-80=20 δολάρια.

Ο Πόλσον δεν έκανε ακριβώς αυτό. Απλά, αγόρασε «προστασία» για τα δομημένα ομόλογα που ποτέ δεν είχε αγοράσει! Αυτή η «προστασία» έγινε μέσω των περιφρμών Credit Default Swaps, των πιστωτικών συμφωνιών ανταλλαγής δηλαδή, σύμφωνα με τις οποίες όταν ένα ομόλογο φαλιρίσει, αυτός που «αγοράζει προστασία» δικαιούται να τσεπώσει το σύνολο της ονομαστικής αξίας του ομόλογου από τον πουλά προστασία! Πώς θα ξεσφαλίζει όμως ο Πόλσον

ντρικά γραφεία της Νέας Υόρκης εκείνη την περίοδο, ενώ σήμερα είναι Γενικός Διευθυντής (Executive Director) της Goldman Sachs International στο Λονδίνο: «Ένα πρόγμα που πρέπει να διασφαλίσουμε είναι ότι η ACA καταλαβαίνει ότι θέλουμε το όνομά τους σε αυτή τη συναλλαγή. Αυτή είναι μια συναλλαγή για την οποία ενεργούν σαν απέντες επιλογής του χαρτοφυλακίου, κι είναι σημαντικό να μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το όνομα της ACA για να βοηθήσουμε να διανεμηθούν τα ομόλογα». Σε άλλο email, στις 12.3.2007 αναφέρεται: «Περιμένουμε το δυνατό όνομα της ACA όπως και η γητετή μας θέση στην αγορά σύνθετων CDO δομημένων προϊόντων να έχει αποτέλεσμα την επιτυχή προσφορά».

Μπορεί το κείμενο της μήνυσης της αμερικανικής επιτροπής κεφαλαιαγοράς να βγάζει λάδι την ACA, υποστηρίζοντας ότι έχασε ομόλογα και πόνταρε στο φαλιρίσμα τους, η αλήθεια όμως είναι ότι η ACA (όπως με σπαρταριστές λεπτομέρειες αναφέρει η μήνυση) συνεργάστηκε άφογα με τον Πόλσον. Στις 5 Φλεβάρη του 2007 (δηλαδή μερικές μέρες αφότου έκινησε τη παζάρι μεταξύ ACA και Πόλσον για το πώς θα φτιάχτει το δομημένο ομόλογο), ο Πόλσον έστειλε email στην ACA με κοινοποίηση στον Τουρρέ, στο οποίο είχε απορρίψει οκτώ ομόλογα στεγαστικών δανείων που είχε προτείνει στην Goldman Sachs να φτιάξει το σύνθετο ομόλογό της με βάση αυτά.

H Goldman Sachs, όμως, ήξερε ότι τουλάχιστον ένα σημαντικός επενδυτής που ζητούσε τα λεφτά του για να επενδύσει σε τέσσεις ομόλογα, αν δεν εξασφαλίζοντας από κάποιον εγγυητή που θα ανέλευ τον πιστωτικό κίνδυνο. Γ' αυτό και έσπειρες σε... γυαλιστερό χαρτί. Για να το κάνει αυτό έπρεπε να βρει έναν απέντερη με κύρος στην αγορά. Και τον βρήκε στην ACA – Financial Guaranty Corporation. Να πως περιγραφόταν η αξιοπιστία της ACA σε εσωτερική ηλεκτρονική αλληλογραφία στις 7.2.2007, του Fabrice Tourre, του 31χρονου εκπροσώπου της Goldman Sachs, που ήταν υπεύθυνος για το ομόλογο ABACUS 2007-AC1 και εργάστηκε σαν αντιπρόεδρος στα κε-

σε ποια ομόλογα στεγασ

Μια ακόμα κάλπικη «μεταρρύθμιση»

Ενα χρόνο μετά την ανακοίνωση του Ομπάμα για τη «μεγάλη μεταρρύθμιση» στη Γουόλ Στριτ, η μεταρρύθμιση έγινε πλέον νόμος του αμερικανικού κράτους. Στην πανηγυρική τελετή που στήθηκε –στην οποία δεν κλήθηκαν να προσέλθουν ονόματα από τη Γουόλ Στριτ για... συμβολικούς λόγους– ο Ομπάμα υποσχέθηκε στο «έθνος» ότι «δεν θα ξαναπληρώσει ποτέ τα σφάλματα της Γουόλ Στριτ» κι ότι «ποτέ στην αμερικανική ιστορία ο καταναλωτής δεν απολάμβανε τόσο μεγάλη προστασία». Επομένως, δεν θα πρέπει να ξαναδούμε ποτέ φαινόμενα παρόμοια μ' αυτά που σημειώθηκαν με τη χρη-



ματοπιστωτική «βόμβα» που έσκασε τον Αύγουστο του 2007 και τα όσα επακολούθησαν.

Ο νέος νόμος εγγυάται την «ασφάλεια του έθνους» και την «υγιή επιχειρηματική δράση», υπό τον αναβαθμισμένο εποπτικό ρόλο της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ! Οσον αφορά στις εγγυήσεις για την «τιμωρία» αυτών που κάνουν κομπίνες, δε χρειάζεται παρά να διαβάσετε σε διπλανή στήλη για το διακανονισμό που συμφώνησε η Goldman Sachs με την Αμερικανική Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, να πληρώσει «πρόστιμο» ισοδύναμο με τα καθαρά μετά-φόρου κέρδη που βγάζει μέσα σε δυο βδομάδες, για να καλύψει μια καραμπινάτη απάτη.

Οι γεγονότες είναι ότι η Goldman Sachs έπεισε στα μαλακά, την ίδια στιγμή που η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (SEC) πανηγυρίζει για «το μεγαλύτερο πρόστιμο που επιβλήθηκε ποτέ σε αμερικανική εταιρία». Πρόγραμμα που, όπως επισημαίνει ένας οικονομικός αναλυτής (Brad Hintz από το Bernstein Research), «θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν πολιτική νίκη για τη SEC και οικονομική νίκη για την Goldman» (Financial Times 18/7/10). Αν δει κανείς τα καθαρά μετά φόρου ετήσια κέρδη της Goldman (13.39 δισ. δολάρια το 2009), θα διαπιστώσει ότι το πρόστιμο το καλύπτει η εταιρία μέσα σε... δύο βδομάδες! Δεν τόλμησαν ούτε να ρίξουν πρόστιμο που να καλύπτει τη χασιόύρα των δύο τραπεζών που ζημιώθηκαν από την δλη ιστορία! Αφού για μίνες παζάρευαν με την Goldman, συμφώνησαν τελικά να τους δώσει μόλις τα μισά. Ετσι, η μόνη τράπεζα που θα αποζημιωθεί πλήρως είναι η γερμανική IKB, η οποία θα πάρει τα 150 δισ. ενώ η τράπεζα της Σκοτίας θα πάρει μόλις 100 δισ. Κι ύστερα, ο Ομπάμα έχει το θράσος να λέει ότι θα βάλει φραγμούς στις μεγάλες εταιρίες!

αντικειμενικό τρίτο μέρος (σ.σ. την ACA), η «καμπάνα» δεν ήταν σφαλιάρα στη μούρη αλλά χτυπήμα στον καρπό (όπως επισημαίνουν διάφορα αμερικανικά ειδησεογραφικά πρακτορεία).

Ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας Stifel, Nicolaus & Co, Κέβιν Κάρον, πρόσθεσε: «Θα πληρώσουν 550 εκατομμύρια δολάρια και θα πάρουν μονυμάτικα 800 εκατομμύρια δολάρια από τα κέρδη των μετοχών... φθηνά τη γλίτωσαν». Το γεγονός είναι ότι η Goldman Sachs έπεισε στα μαλακά, την ίδια στιγμή που η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (SEC) πανηγυρίζει για «το μεγαλύτερο πρόστιμο που επιβλήθηκε ποτέ σε αμερικανική εταιρία». Πρόγραμμα που, όπως επισημαίνει ένας οικονομικός αναλυτής (Brad Hintz από το Bernstein Research), «θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν πολιτική νίκη για τη SEC και οικονομική νίκη για την Goldman» (Financial Times 18/7/10). Αν δει κανείς τα καθαρά μετά φόρου ετήσια κέρδη της Goldman (13.39 δισ. δολάρια το 2009), θα διαπιστώσει ότι το πρόστιμο το καλύπτει η εταιρία μέσα σε... δύο βδομάδες! Δεν τόλμησαν ούτε να ρίξουν πρόστιμο που να καλύπτει τη χασιόύρα των δύο τραπεζών που ζημιώθηκαν από την δλη ιστορία! Αφού για μίνες παζάρευαν με την Goldman, συμφώνησαν τελικά να τους δώσει μόλις τα μισά. Ετσι, η μόνη τράπεζα που θα αποζημιωθεί πλήρως είναι η γερμανική IKB, η οποία θα πάρει τα 150 δισ. ενώ η τράπεζα της Σκοτίας θα πάρει μόλις 100 δισ. Κι ύστερα, ο Ομπάμα έχει το θράσος να λέει ότι θα βάλει φραγμούς στις μεγάλες εταιρίες!

Ομορφος κόσμος ηθικός, αγγελικά πλασμένοι!

Κώστας Βάρλας

επενδύσεις σε hedge funds ή equity funds, σε ποσό που δεν θα υπερβαίνει το 3% του κεφαλαίου τους, ενώ σε περίπτωση που κινδυνεύει η στοιχερότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος από την κατάρρευση χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων δίνεται η δυνατότητα στις ομοσπονδιακές αρχές να αναλάβουν τον ελεγχό με στόχο την ομαλή τους διάσπαση.

Οι γεγονήτες των μεταρρυθμίσεων και «άγρυπνος φύλακάς τους» ιδρύεται μία ακόμα εποπτική αρχή, υπό την αιγίδα της Ομοσπονδιακής Τράπεζας, και ειδική υπηρεσία για την «προστασία των καταναλωτών». Αυτές οι ρυθμίσεις μαζί με πολλές άλλες που δεν είναι δυνατόν να αναφερθούν εδώ (ο νόμος είναι πάνω από 2.000 σελίδες) ψηφίστηκαν στις 30 Ιουνίου από τη Βουλή των Αντιπροσώπων και στις 15 Ιουλίου από τη Γερουσία. Ομως το «ζουμί» ίσως να μη βρίσκεται κυρίως σε αυτά που ψηφίστηκαν, αλλά στις εκαποντάδες εκρεμότητες που αφήνει στους ομοσπονδιακούς νομοθέτες αυτός ο νόμος, τις οποίες η Wall Street Journal (15/7) υπολογίζει σε 243, ενώ το υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ ανεβάζει τον αριθμό σε 533 (ανοίγοντας ταυτόχρονα πεδίο δόξης λαμπρό για τους λομπίστες).

Ενδεικτική του χαρακτήρα της «μεγάλης μεταρρύθμισης» είναι και η αντίδραση των «αγορών». Για να καταλάβει το πώς αντέδρασαν οι «αγορές», αρκεί κανείς να διαβάσει το παρακάτω απόσπασμα από τους Financial Times (25. 6.10), που γράφτηκε μετά τη συμφωνία στο Κογκρέσο: «Οι διευθύντες των τραπεζών και οι επενδυτές αντέδρασαν θετικά στη συμφωνία για την χρηματοπιστωτική ρύθμιση, λέγοντας ότι ήταν καλύτερη από την αναμένομη. «Μπορούμε να πάρουμε μια ανάσταση και οικονομικής εδώ», δήλωσε τραπεζίτης της Γουόλ Στριτ, συμπληρώνοντας: «Θα μπορούσε να είναι χειρότερο. Μπορούμε να ζήσουμε μ' αυτό». Οι Τάιμς της Νέας Υόρ-

κης την ίδια μέρα συμπληρώνουν: «Αναλυτές προέβλεψαν ότι οι τράπεζες θα προσαρμόσουν εύκολα στο νέο κανονιστικό πλαίσιο και θα ευδοκιμήσουν. Σαν αποτέλεσμα οι περισσότερες μετοχές ανέβηκαν την Παρασκευή».

Γιατί να στεναχωρηθούν άλλωστε; Οπως επισημαίνει το περιοδικό Newsweek σε άρθρο του με τίτλο «Η οικονομική μεταρρύθμιση κάνει τις μεγάλες τράπεζες δυνατότερες» (25.6.10), οι πέντε μεγαλύτερες τράπεζες (J.P. Morgan, Goldman Sachs, Citigroup, Bank of America και Morgan Stanley), οι οποίες ελέγχουν πάνω από το 95% των 200 τρισεκατομμυρίων δολαρίων της αγοράς παραγώγων (πάνω από τρεις φορές το παγκόσμιο ΑΕΠ, αν δεν κάνουμε λάθος), θα διατηρήσουν το 80% με 90% των συναλλαγών τους εντός των τραπεζών (δεν θα χρειάζεται δηλαδή να τα περάσουν σε θυγατρικές τους), ενώ οι περιορισμοί θα πλήξουν τις μικρότερες τράπεζες. «Η ειρωνεία είναι ότι οι μεγαλύτερες τράπεζες, που πήραν τα περισσότερα λεφτά, κατελήξαν στην πιο πλεονεκτική θέση και οι νομοθέτες που απέτεχαν να τις σταματήσουν στην αρχή τους έδωσαν περισσότερη ισχύ και διακριτική εξουσία». Τα λόγια στο Newsweek ενός πρώην αξιωματούχου του αμερικανικού υπουργείου Οικονομικών, που διατήρησε την ανωνυμία του, μάλλον αποτυπώνουν την ψυχρή αλήθεια, μακριά από τους πανηγυρισμούς μιας κάλπικης μεταρρύθμισης.

Η μεταρρύθμιση Ομπάμα έχει στόχο να προστατεύει τις μεγάλες τράπεζες από επιθετικά πταιχίδια, δεν έχει στόχο να τις σταματήσουν στην αρχή τους έδωσαν περισσότερη ισχύ και διακριτική εξουσία. Τα λόγια στο Newsweek ενός πρώην αξιωματούχου του αμερικανικού υπουργείου Οικονομικών, που διατήρησε την ανωνυμία του, μάλλον αποτυπώνουν την ψυχρή αλήθεια, μακριά από τους πανηγυρισμούς μιας κάλπικης μεταρρύθμισης. Η μεταρρύθμιση Ομπάμα έχει στόχο να προστατεύει τις μεγάλες τράπεζες από επιθετικά πταιχίδια, δεν έχει στόχο να τις σταματήσουν στην αρχή τους έδωσαν περισσότερη ισχύ και διακριτική εξουσία. Τα λόγια στο Newsweek ενός πρώην αξιωματούχου του αμερικανικού υπουργείου Οικονομικών, που διατήρησε την ανωνυμία του, μάλλον αποτυπώνουν την ψυχρή αλήθεια, μακριά από τους πανηγυρισμούς μιας κάλπικης μεταρρύθμισης.

■ Ισραήλ

Τηλεχειριζόμενες δολοφονίες

Από τον ισραηλινό στρατό αποκαλείται «Spot and Shoot System» (εντόπισης και πυροβόλησης) και η επισημη σημασία του είναι «Sentry Tech». Οι χειριστές του κάθονται μπροστά σε μια οθόνη τηλεόρασης, από την οποία μπορούν να ρυθμίζουν τη δράση με ένα χειριστήριο τύπου PlayStation, και είναι νέες γυναίκες που υπηρετούν στον ισραηλινό στρατό. Μπορεί να μοιάζει με βιντεοπαιχνίδι, αλλά οι φιγούρες στην οθόνη είναι πραγματικοί άνθρωποι, Παλαιοιστίνοι στη Γάζα, που μπορούν να δολοφονηθούν με το πάτημα ενός κουμπιού στο χειριστήριο.

Οι στρατιωτίνες, που βρίσκονται σε μια αίθουσα επιχειρήσεων, είναι υπεύθυνες να σημαδεύουν και να πυροβολούν με τηλεχειριζόμενα οπλοπολυθόρησης κατά μήκος του ηλεκτρονικού φράκτη που περιβάλλει τη Γάζα. Στόχος τους είναι όποιος Παλαιοιστίνος μπορεί σε μια αμφράριστη ζώνη που έχει επιβάλλει το Ισραήλ κατά μήκος του φράκτη σε βάθος 300 μέτρων. Ο ισραηλινός στρατός αρνείται να αποκαλύψει πάσοι Παλαιοιστίνοι έχουν δολοφονηθεί με τα τηλεχειριζόμενα οπλοπολυθόρησηα στη Γάζα, όμως, σύμφωνα με τα ισραηλιν



Tι να κάνουμε;

Το ερώτημα βρίσκεται στο μυαλό κάθε εργάτη, κάθε εργαζόμενου. Αρκετοί το συζητούν κιόλας. Μέσα σ' ένα εξάμπινο ήρθαν τα πάνω κάτω. Καπιταλισμό είχαμε, βέβαια, και καπιταλισμό εξακολουθούμε να έχουμε, όμως κατακτήσεις σχεδόν ενός αιώνα, που διαμόρφωναν μια κανονικότητα στους όρους εκμετάλλευσης, σαρώθηκαν σε λιγότερο από μισό χρόνο, διαμορφώνοντας ένα ριζικά διαφορετικό πεδίο στις σχέσεις του κεφάλαιου με την εργασία.

Ηταν δυνατόν να είναι διαφορετικό το αποτέλεσμα των αψιμαχιών που δόθηκαν αυτό το εξάμηνο; Σήμανε κάτι διαφορετικό το ότι σ' αυτό το εξάμηνο έγιναν τόσες 24ωρες απεργίες όσες δεν είχαν γίνει τα προηγούμενα πέντε χρόνια; Αν θέλουμε να είμαστε αυστηροί με τον εαυτό μας πρέπει να απαντήσουμε «όχι». Κανένα σχέδιο δεν υπηρετούσαν αυτές οι 24ωρες, καμία προοπτική δεν άνοιγαν. Μπορεί να έφθειραν πολιτικά την κυβέρνηση, όμως το σύστημα δεν αισθάνθηκε απειλή, βλέποντας τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να διατηρεί την πρωτοβουλία των κινήσεων.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μια δύναμη αστική, ένας θεσμός του συστήματος. Η κατάρρευση του παλινορθωμένου καπιταλισμού να βαραίνει ακόμα ιδεολογικά και πολιτικά και δυο γενιές νέων εργατών να έχουν χάσει κάθε επαφή με τις επαναστατικές ιδέες. Οι καπιταλιστές να έχουν κάνει δύναμή τους την κρίση και μαζί με την απειλή της μεταφοράς των επιχειρήσεών τους στις ζώνες της απόλυτης εργασιακής βαρβαρότητας να έχουν πλέον και την απειλή της απόλυτης, μετατρέποντας έτσι τις επιχειρήσεις σε βασίλεια του τρόμου.

Υπ’ αυτές τις συνθήκες δεν μπορούσαν να δοθούν αποφασιστικές μάχες αυτή την περίοδο. Κρατάμε μόνο την ενεργοποίηση πολύ περισσότερων εργαζόμενων σε σχέση με το παρελθόν, την άνοδο του πολιτικού ενδιαφέροντος και ταυτόχρονα τη συσσώρευση εμπειρίας απ’ όσα έγιναν και τον προβληματισμό για όσα δεν έγιναν.

Αυτό το κεκτημένο, ισχνό εκ των πραγμάτων, είναι η πρώτη ύλη για να διερευνήσουμε τις απαντήσεις στο ερώτημα «ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ;», χωρίς να επιτρέψουμε στην αίσθηση της ήττας να μας αδρανοποιήσει.

Εκείνο που έλειψε είναι η ανεξάρτητη ταξική παρέμβαση στις εξελίξεις. Οι παρεμβάσεις έγιναν κάτω από ξένες σημαίες.

Εκείνο που λείπει είναι η ανεξάρτητη ταξική οργάνωση. Οχι μόνο, ούτε κυρίως οργάνωση συνδικαλιστική, αλλά οργάνωση πολιτική της εργατικής τάξης. Οργάνωση πολιτική που θα διατυπώσει τους όρους του «αύριο», για να υπορρέεται να προέμεθε στο «σήμερα».

Αυτό το συνδικαλιστικό σύστημα δε μπορεί να προασπίσει ούτε τα ελάχιστα. Αυτό το πολιτικό σύστημα, σε όλο του το φάσμα, υπερασπίζεται τη σταθερότητα του καπιταλισμού. Μόνο αν βγούμε έξω απ' αυτά τα δυο συστήματα, θα μπορέσουμε να υπερασπιστούμε το «σήμερα» και να σχεδιάσουμε το «αύριο».



Συνεχώς δα
τις βλέπουμε
και φέτος
αυτές τις
σκηνές. Λεφτά
για
δασοπροστα-
σία και
δασοπυρό-
σθεση δεν
υπάρχουν.
Μόνο για
προσλήψεις
όλο και
περισσότερων
μπάτσων
υπάρχουν.

■ Αδειασμα (1)

«Οσο για τον ιδιωτικό τομέα είναι εξαιρετικά δετικό το γεγονός ότι επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ εργοδοτών και εργαζόμενων για τη νέα συλλογική σύμβαση εργασίας. Είναι μια συμφωνία υπεύθυνη και ισορροπημένη». Ποιος δηλώνει τα παραπάνω; Ο υπουργός των Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου [sunέντεξη στο «Έδνος της Κυριακής, 18.7.10]. Ο αρχιτέκτονας και δεματοφύλακας του Μνημόνιου, αδειάζει τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, που υπέγραψαν την επαίσχυντη σύμβαση και ξέσπασαν σε πανηγυρισμούς για το «πάσιμο» του Μνημόνιου. Ο Παπακωνσταντίνου απαξιεί και να μπει σε συζήτηση περί αντίθεσης της ΕΓΣΣΕ με τα προβλεπόμενα από το Μνημόνιο. Θεωρεί ότι η ΕΓΣΣΕ είναι απολύτως συμβατή με το Μνημόνιο. Άλλωστε, ο ίδιος ο Παπανδρέου είχε φροντίσει να διαφρεύσει ότι ευνοεί μια τέτοια σύμβαση και ότι θα έμπαινε ο ίδιος μπροστά, αν εκφραζόταν οποιαδήποτε αντίρρηση από την τρόικα.

■ Αδειασμα (2)

Και για να μη μείνετε μόνο με τον Παπακωνσταντίνου, πάρτε και μια γεύση από Παπανδρέου (ομιλία στο κλείσιμο του «Συμποσίου της Σύμης», στον Πόρο):

«Είμαι πλέον πολύ πιο αισιόδοξος και σίγουρος, ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε σύντομα μια Ελλάδα πιο δίκαιη, πιο εύρωστη, πιο σύγχρονη, πιο ευχάριστη, πιο χαρούμενη για να ζούμε, πιο ανδρώπινη. Και είναι αναγκαία συνθήκη να προχωρήσουμε και να δουλέψουμε όλοι μαζί, όλες οι δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας μας, γι' αυτή την Ελλάδα της ανάπτυξης, της δικαιοσύνης, της κοινωνικής προστασίας. [...] Αυτή η συλλογική προσπάθεια αποτυπώθηκε και σήμερα, με μία άλλη πράξη, την οποία θα ήθελα να χαιρετίσω. Χαιρετίζω την υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, δηλαδή των εργαζομένων της ΓΣΕΕ με τους εργοδότες του ΣΕΒ. Αυτή η υπογραφή σήμερα, που είναι για μια τριετή Συλλογική Σύμβαση, συμβολίζει την κοινή βούληση να ξεπέρασουμε μαζί τις δυσκολίες, αλλά συμβολίζει επίσης και μια κοινή δύναμη να κάνουμε αλλαγές και να γίνουν αυτές οι αλλαγές πραγματικότητα.

■ Προαναγγελθέν κόλπο

Γα όσους εκφράζουν υποκριτικά τον αιφ-



νιδιασμό τους από την «κίνηση Σάλλα» και μιλούν για «κόπλο γκρόσο του ευφουύς τραπεζίτη» δύμιζουμε δυο πράγματα. Πρώτο, την ειδική σχέση του Σάλλα με το ΠΑΣΟΚ. Υπήρξε σύμβουλος του Α. Παπανδρέου και έγινε τραπεζίτης με τις ευλογίες του, διαχειρίζομενος κεφάλαια ορισμένων μεγάλων καπιταλιστικών οικογενειών [με πρώτη την οικογένεια Βαρδινογιάννη], ενώ καθ' όλη την προεκλογική περίοδο ήταν στο στενό οικονομικό επιτελείο του σημερινού πρωθυπουργού. Δεύτερο, ότι η πρόδεση της κυβέρνησης να ξεπουλήσει την ΑΤΕ και το ΠΤ, παρά τα όσα έλεγε προεκλογικά περι δημιουργίας ενός μεγάλου κρατικού τραπεζικού πυλώνα, είχε εξαγγελθεί εδώ και μήνες, πολύ πριν η κρίση σφίξει τόσο πολύ τον ελληνικό καπιταλισμό.

το μόνο που απομένει να μάδουμε είναι αν ο Σάλλας, που βρίσκεται σε συνενόηση με την κυβέρνηση, δουλεύει για λογαριασμό των καπιταλιστών που του έχουν εμπιστεύτει κεφάλαιά τους ή δουλεύει σαν λαγός κάποιου τραπεζικού κολοσσού του εξωτερικού

■ Προπαγάνδα με παραμυθάκια

Στην ίδια συνέντευξη, ο Παπακωνσταντίνου ρωτήθηκε «τι δα αναδείξει ο Γ. Παπανδρέου στην ΔΕΘ και στις 3 του Σεπτέμβρη,» και απάντησε ότι δα αναδείξει «τις προοπτικές που ανοίγονται για την Ελλάδα από εδώ και εμπρός», που στηρίζονται στο ότι «υπάρχουν πολλές δυνατότητες τόσο στο πεδίο της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης όσο και στο πεδίο της αναδιανομής μέσω ενός αποτελεσματικότερου κοινωνικού κράτους».

■ Οικονομική τροποκοράτια

Οχι άλλα μέτρα τώρα, τόλμησε να πει ο πρωθυπουργός της Ουγγαρίας κι αμέσως το ΔΝΤ πάγωσε τη ροή των δανείων. Η είδηση έκανε το γύρο του κόσμου και χρησιμοποιήθηκε σαν εργαλείο άσκησης οικονομικής τρομοκρατίας πάνω στους εργαζόμενους. Ιδιαίτερα στη χώρα μας, που οι «αναλυτές» μας είπαν με νόνημα ότι «αυτά δα πάθουμε έτσι και δεν πειδαρχήσουμε σε ό, τι προβλέπει το Μηνιάνιο».

Η πλάκα είναι πως κανένας οικονομικός αναλυτής δεν αμφιβάλλει ότι η ουγγρική κυβέρνηση δα πειδαρχήσει και да πάρει νέα μέτρα. Πριν μάλιστα στεγνώσει το μελάνι σ' αυτές τις εκτιμήσεις, ο υπουργός Οικονομίας της Ουγγαρίας Γκιόργκι Μάτολκαι φρόντισε να τις επιβεβαιώσει. Το πρώι
δήλωνε στην κρατική τηλεόραση της χώρας του ότι δεν υπάρχει ζήτημα νέων μέτρων και το από-
ευμα στο CNN ότι η κυβέρνησή του δα έρδει τε-
λικά σε συμφωνία με το ΔΝΤ το Σεπτέμβρη!

Το πρώτο σκέλος της απάντησής του αναφέρεται στην ενίσχυση των καπιταλιστών και δεν αμφιβάλλουμε ότι δια γίνει, μολονότι τα κονδύλια για τα σχετικά προγράμματα έχουν μειωθεί δραματικά. Το δεύτερο σκέλος, όμως, συνιστά σκέτη παραμύθια. Ο ίδιος ο Παπακωνσταντίνου, άλλωστε, έχει δηλώσει με τον πιο επίσημο τρόπο (συνέντευξη Τύπου στις 5 Ιούλη): «Όμως, προσοχή δεν πρόκειται να ετοιμάσουμε κάποιο κοινωνικό πακέτο με συγκεκριμένο μεγάλο δημοσιονομικό κόστος [...] Να μην περιμένετε, όμως, ένα παταγώδες, όπως συνηδίζεται χρόνο με το χρόνο να λέγεται κοινωνικό πακέτο, το οποίο να αντιστοιχεί σε πολλά δισεκατομμύρια ευρώ».

■ Προπαγάνδα και πισινή

Τι από τα δυο ισχύει; Η δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου ότι «για πρώτη φορά, μετά από σχεδόν τρεις μήνες, η χώρα μας βγήκε στις αγορές, με έντοκα γραμμάτια, η ζήτηση των οποίων υπερκαλύψθηκε με άνεση, ενώ στη διαδικασία συμμετείχαν και δέκα ξένες τράπεζες, κάτι που δεν είναι σύνθετες» ή η δήλωση του υπουργού Οικονομικών ότι «τα έντοκα γραμμάτια του Ιουλίου δεν αποτελούν για μας επάνοδο στις αγορές, το έχουμε πει επανειλημένα»;

Μάλλον ισχύουν και τα δύο. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μιλά στους πολιτικούς συντάκτες και τους δίνει τίτλους για προπαγάνδα, ενώ ο υπουργός Οικονομικών μιλά στους οικονομικούς συντάκτες και κρατάει πισινή, γιατί αυτοί –αν μη τι άλλο– ξέρουν και υπάρχει ο κίνδυνος να κάνουν συγκρίσεις.

■ Όύτε λέξη για το ξεπούλημα

Θεσμικός πυλώνας του συστήματος είναι η ΓΣΕΕ, δε μπορούσε να μην πει το λόγο της και για την πρόταση της Τράπεζας Πειραιώς να εξαγοράσει την ΑΤΕ και το ΠΤ. Εξέδωσε, λοιπόν, ανακοίνωση για να πει ότι «είναι αναγκαίο και απαραίτητο να ενισχυθεί και να δημιουργηθεί ένας ισχυρός δημόσιος πυλώνας τραπεζών ο οποίος δια παραγέται ως μοχλός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, διασφαλίζοντας την ισορροπία των τραπεζικού συστήματος» και «να διασφαλίζονται απολύτως τα συμφέροντα του δημοσίου, των εργαζομένων στις τράπεζες αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας».

Τα ίδια ακριβώς που λέει και η κυβέρνηση, δηλαδή. Για το ξεπούλημα –βάσει της πρότασης της Πειραιώς, που προσφέρει τα μισά από τη σημερινή, ξεφτίλισμένη χρηματιστηριακή αξία της ΑΤΕ και του ΠΤ– δεν βρήκαν λέξη να πουν οι εργατοπατέρες.

■ Σούζα

Ο υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού Γ. Νικητιάδης εκλέγεται στα Δωδεκάνησα, επομένως ήτερε πολύ καλά τι έλεγε και για λογαριασμό ποιων το έλεγε, όταν πρότεινε να περιληφθεί στο νέο «αναπτυξιακό» νόμο διάταξη σύμφωνα με την οποία κάθε υπουργός επενδυτής διαδεσμένεται ότι για πέντε χρόνια δεν δια εφαρμόζει το «all inclusive», επί ποινή επιστροφής του 30% της επιδότησης που δια πάρει. Ο Νικητιάδης μιλούσε για λογαριασμό της μεγάλης μάζας των ασχολούμενων με τον τουρισμό (ταβέρνες, εστιατόρια, καφέ, καταστήματα δώρων κ.λπ.), που αποτελούν και την εκλογική του πελατεία, οι οποίοι πλήρωνται από το all inclusive, καθώς οι μεγαλοξενοδόχοι, σε συνεργασία με τα μεγάλα πρακτορεία τουρισμού του εξωτερικού, μαντρώνουν τους τουρίστες σ' ένα χώρο και δεν υπάρχει σάλιο για ν' αφήσουν στα μαγαζιά της περιοχής.

Οι μεγαλοξενοδόχοι αντέδρασαν αμέσως και χωρίς ίχνος τακτ κατηγόρησαν τον υφυπουργό ότι «ενεργεί επιπόλαια». Κι αυτός πήρε το μήνυμα και –πάρα τα κιλά του– έκανε μια δεματική κωλοτούμπα, δηλώνοντας ότι υπήρξε... «παρανόση» της πρότασής του, η οποία είναι η εξής: «Άν κάποιος επενδυτής συμφωνήσει να μην συμπεριλάβει στις προσφερόμενες υπηρεσίες του το all inclusive για 5 χρόνια, τότε δα πριμοδοτείται με 3% επιπλέον».

Μετά την κωλοτούμπα, οι μεγαλοξενοδόχοι χάιδεψαν στοργικά στο κεφάλι το σκυλάκι που καδότων σούζα περιμένοντας το χάδι.

■ Μούγκα στη στρούγκα

Μιας που καταπιαστήκαμε με τον τουρισμό να σημειώσουμε τη μούγκα που επικράτησε στη μιντιακή στρούγκα, μετά την ανακοίνωση της χρεοκοπίας του βρετανικού tour operator «Goldtraiail». Δεν είναι που άφησε αμανάτι, με άκυρα εισιτήρια στο χέρι, 4.000 βρετανούς τουρίστες. Είναι που η συγκεκριμένη εταιρία έφερε κάθε βδομάδα 4.000 βρετανούς τουρίστες στην Κέρκυρα. Οσοι περίμεναν τη σειρά τους να έρδουν τις επόμενες εβδομάδες έχουν χάσει τα λεφτά τους και φυσικά δεν θα έρδουν, με ότι αυτό συνεπάγεται για τον τουρισμό. Δεν είδαμε, όμως, να γίνεται δόρυθος ανάλογος μ' αυτόν που έγινε με τις απεργίες των ναυτεργατών. Ούτε ακούσαμε κανέναν να μιλά για τα δικαιώματα των εργαζομένων στις ελλαδικές επιχειρήσεις με τις οποίες συνεργάζονταν ο βρετανός tour operator.

Μια από τα ίδια η διεθνής σύνοδος της Καμπούλ

Στις 20 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε μια ακόμη διεθνής σύνοδος για το Αφγανιστάν, με τη συμμετοχή εκπροσώπων από 65 χώρες. Ήταν η 9η σύνοδος στα 9 χρόνια κατοχής και για πρώτη φορά έγινε στην Καμπούλ, για καθαρά συμβολικού λόγους. Με στόχο να ενισχυθεί το ανύπαρκτο κύρος της κυβέρνησης Καρζάι και να φρανεί ότι έχει την ικανότητα να διοχειρίζεται δύσκολες καταστάσεις. Ωστόσο, παρά τα πρωτοφανή μέτρα ασφαλείας με την παρουσία χιλιάδων αμερικάνων και αφγανών στρατιωτών, κατά τη διάρκεια της νύχτας εκτελέστηκαν αρκετές ρουκέτες εναντίον του αεροδρομίου της Καμπούλ, με αποτέλεσμα τα αεροπλάνα που μετέφεραν τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ και το σουηδό υπουργό Εξωτερικών να αναγκαστούν να προσγειωθούν στην αμερικανική αεροπορική βάση Μπαγκράμ αντί στο αεροδρόμιο της Καμπούλ.

Κατά την εξάρη διάρκεια της συνόδου, ο αφγανός πρέδερος Χαμίντ Καρζάι δήλωσε «αποφασισμένος να αναλάβουν οι αφγανικές εθνικές δυνάμεις ασφαλείας τον πλήρη έλεγχο της χώρας μέχρι το 2014». Ζήτησε από τους διεθνείς δωρητές να δώσουν στην αφγανική κυβέρνηση τη διαχείριση του 50% των διοικητικών στα επόμενα δύο χρόνια, γιατί μέχρι τώρα το 77% της βοήθειας αυτής διοχετεύεται και δαπανάται στο Αφγανιστάν από ΜΚΟ και άλλες οργανώσεις για έργα υποτίθεται ανοικοδόμησης και ανάπτυξης, και υποσχέθηκε μέτρα διαφάνειας και καταπολέμησης της τεράστιας διαφθοράς.

Επίσης, επανέλαβε την εμμονή του στο σχέδιο προσέγγισης των Ταλιμπάν με την προσφορά θέσεων εργασίας και οικονομικής στήριξης σε όσους δεχτούν να καταθέσουν τα όπλα. Σχέδιο το οποίο επικυρώθηκε από την προηγούμενη διεθνή σύνοδο στο Λονδίνο τον περασμένο Ιανουάριο, με μηδαμινή ανταπόκριση μέχρι στιγμής στους αντάρτες, μπροστά στη διακρινόμενη ανταπόφευκτη πλέον ήττα των δυνάμεων κατοχής.

Τέλος, ο αφγανός υπουργός Οικονομικών, Ομάρ Ζακιλούάλ, παρουσίασε μια λίστα «προγραμάτων εθνικής προτεραιότητας» και υποσχέθηκε τη δημιουργία 300.000 νέων θέσεων εργασίας στα επόμενα τρία χρόνια μέσω αγροτικών προγραμάτων, την επέκταση της πρόσβασης των γυναικών στην εκπαίδευση και τη δημιουργία της υποδομής για την εκμετάλλευση του τεράστιου ορυκτού πλούτου της χώρας.

Παλιές ανεκτήρωτες υποσχέσεις και δεσμεύσεις. Λόγια χωρίς αντίκρυσμα. Το μόνο αξιοσημείωτο είναι το χρονικό όριο του 2014 που έθεσε ο αφγανός πρέδερος. Για τον Ιούλιο του 2011 που έχει θέσει ο Ομπάμα ως όριο για την έναρξη αποχώρησης των αμερικανικών στρατευμάτων ούτε κουβέντα. Το σκηνικό της 9ης διεθνούς συνόδου για το Αφγανιστάν στήθηκε, όπως φαίνεται, για να αποσυρθεί σιωπηλά το όριο αυτό, για να κερδίσουν χρόνο οι αμερικανονατούκες δυνάμεις κατοχής, με την ελπίδα ότι μέσα στα επόμενα τέσσερα χρόνια μπορεί να αλλάξουν τα



πρόγματα και να αποτρέψουν την επερχόμενη ήττα. Ταυτόχρονα, δεσμεύονται οι κυβερνήσεις που συμμετέχουν με στρατεύματα στην κατοχή του Αφγανιστάν, αρκετές από τις οποίες θέλουν να τα αποσύρουν νωρίτερα, να τα διατηρήσουν τουλάχιστον μέχρι το 2014.

Ωστόσο, ακόμη και το χρονικό όριο του 2014 αναφείται από τις δηλώσεις του Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ, στρατηγού Αντερς Ρασμούσεν, ο οποίος σε συνέντευξή του στο «Αλ – Τζαζίρα» επεσήμανε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Η αποστολή μας θα τελειώσει όταν και μόνο όταν οι Αφγανοί είναι ικανοί να διατηρήσουν την ασφαλεία τους. Η μετάβαση θα βασιστεί στις υπάρχουσες συνθήκες και όχι σε ημερολόγια».

Στο μεταξύ, όπως αποκάλυψε η βρετανική εφημερίδα «Independent» (16/7/2010), ο στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους ετοιμάζει τη συγκρότηση ένοπλων πολιτοφυλακών στο Αφγανιστάν του τύπου

των σουνιτικών πολιτοφυλακών που χρησιμοποιήθηκαν στο Ιράκ για την καταστολή της ιρακινής αντίστασης. Πρόκειται για τις αποκαλούμενες «Τοπικές Πρωτοβουλίες Αμυνας», μια παραλλογή της «Κοινοτικής Πρωτοβουλίας Αμυνας», που επιχειρήθηκε, χωρ

■ Το σκάνδαλο των δομημένων ομοιόγων και το ΤΠΔΥ

Τίποτα καινούργιο δεν προσέθεσε με την κατάθεσή του στη νεοσύστατη εξεταστική επιτροπή για το σκάνδαλο των ομοιόγων ο περιβότης τέως εισαγγελέας και τέως επικεφαλής της Αρχής για την καταπολέμηση του βρόμικου χρήματος Γ. Ζορμπάς. Άλλωστε, αυτή η επιτροπή συστήθηκε για να προσφέρει αντι-νεοδημοκρατικές ειδησούλες στη διάρκεια του καλοκαιριού. Ο Ζορμπάς επανελαβε σάσα έχει πει και στο παρελθόν, βάλλοντας προσεχτικά κατά των υπουργών της ΝΔ και πιο καθαρά κατά των τέως συναδέλφων του Σανιδά και Κολιοκώστα, που είχαν διεκπεραιώσει τη φίμωσή του. Οταν οι ερωτήσεις αφορούσαν πολιτικά πρόσωπα, ο Ζορμπάς απαντούσε ότι δεν γνωρίζει και παρέπεμπε στα πορίσματά του, ενώ δήλωνε επίσης ότι έχει διεξόγει ανακριτικό έργο και επομένως έχει δικονομικό πρόβλημα να καταθέσει ως μάρτυρας. Γάτα με πέταλα ο πρώην δικαστικός, παιζει το παιχνίδι της προσωπικής του προβολής και της αποδύμησης του Σανιδά, που τον έχει άχτι, χωρίς να προσφέρει τίποτα επτί της ουσίας.

Αν θυμόσαστε, το δομημένο ομόλογο που οδήγησε στο ξέσπασμα του σκανδάλου αγοράστηκε από το ΤΠΔΥ (Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων) και μάλιστα με τη σύμφωνη γνώμη και των εκπροσώπων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Το ΤΠΔΥ εξακολουθεί να βρίσκεται σε αδιέξοδο, όχι εξαιτίας του συγκεκριμένου δομημένου ομόλογου, αλλά εξαιτίας της πολύχρονης ληστείας που υπέστησαν τα αποθεματικά του (όπως και όλων των άλλων ασφαλιστικών ταμείων). Τους 20.443 φτάνουν οι δικαιούχοι στους οποίους δεν έχει καταβληθεί το εφάπταξ και το ποσό που απαιτείται για την καταβολή του φτάνει τα 900 εκατ. ευρώ! Το υπουργείο Οικονομικών απήγινε ερώτημα στο ΔΣ του ΤΠΔΥ για την οικονομική του κατάσταση και η πλειοψηφία απάντησε υπενθυμίζοντας την περσινή της πρόταση και ζητώντας να παρθούν πολιτικές αποφάσεις. Τι ελεγει η περσινή πρόταση; Να συνάψει το ΤΠΔΥ δάνειο 200 εκατ. ευρώ (!) και ταυτόχρονα να γίνει αύξηση των εισφορών σε ορισμένα επιδόματα των δημοσίων υπαλλήλων! Από τους εκπροσώπους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας οι μεν ΠΑΣΚίτης και ΔΑΚίτης απείχαν από τη διαδικασία, ο δε ΠΑΜίτης καταψήφισε, αντιπροτείνοντας την άμεση κρατική επιχορήγηση του Ταμείου ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του.

■ Πολύ-πολύ σύντομα νέος αντι-ασφαλιστικός νόμος

Με το γνωστό ύφος «το-ξέρω-όλα-γιατί-δεν-ξέρω-τίποτο», ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Γ. Πεταλωτής διαβεβαίωσε την περασμένη Δευτέρα, ότι οι διδυμοί νέοι ασφαλιστικοί νόμοι είναι τόσο καλά επεξεργασμένοι, ότι στηρίζονται σε «μία σημαντική δουλειά, πολύ προσεγμένη και με πολύ λεπτομερή ανάλυση» και «ήδη, έχουμε λάβει υπόψη μας όλες τις εναλλακτικές προβλέψεις», που «δεν υπάρχουν ζητήματα περαιτέρω επεξεργασίας του και αλλογής τους». Στο τέλος, βέβαια, κράτησε και την πισινή του: «Φυσικά, όλα εξαρτώνται από το πώς πηγαίνει η ελληνική οικονομία».

Αυτό ακριβώς έχει υπόψη του και το ΔΝΤ, γι' αυτό και στην ενδιάμεση έκθεσή του σημειώνει πως «ακόμη δεν είναι σαφές ότι μπορεί να περιορίσει τις ανάγκες χρηματοδότησης από 12,5% του ΑΕΠ που ήταν πριν από τη μεταρρύθμιση σε 2,5% του ΑΕΠ». Σύμφωνα με τον διεθνή ιμπεριαλιστικό οργανισμό, αυτό θα γίνει όταν ολοκληρωθεί η σχετική αναλογιστική μελέτη (προφανώς, αυτή που έδωσε στη δημοσιότητα ο Λοβέρδος κρίνεται παντελώς αναξιόπιστη). Στο ίδιο μήκος κύματος ο Λοβέρδος δήλωσε στη «Free Sunday» ότι «το Ασφαλιστικό θέλει διαρκή πλοήγηση. Δεν κάνουμε μια αλλογή, που οδηγεί απευθείας στο 2060. Πρέπει διαρκώς να το μετράμε και να το προσαρμόζουμε», προσθέτοντας ότι «ποτέ δεν κρύψαμε τον κίνδυνο που διατρέχουν ορισμένοι φορείς κοινωνικής ασφάλισης, όπως ο ΟΑΕΕ, ακόμη και για την καταβολή των φετινών συντάξεων». Βέβαια, ως προς το τελευταίο, φρόντισε να αναφέσει πλήρως τον εαυτό του, δηλώνοντας στην Παπαφίγια, που τον επισκέφτηκε για να συζητήσει αυτό το θέμα, ότι όλα είναι υπό έλεγχο και πως δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος μη καταβολής των συντάξεων.

Πριν δυο βδομάδες γράψαμε ότι σύμφωνα με πληροφορίες μας οι υπηρεσίες του υπουργείου Εργασίας ετοιμάζουν νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, το οποίο θα κατατεθεί εντός τριμήνου. Το περιεχόμενο των δυο «αδελφών» νόμων που ψηφίστηκαν επιβεβαίωνει αυτή την πληροφορία. Γεμάτοι ασάφεις, αντιφάσεις και αλληλογρανθοκοπούμενοι οι δύο νόμοι θα χρειαστούν διευκρινίσεις και συμπληρώματα, πάντα στην κατεύθυνση της επιβάρυνσης των εργαζόμενων και συνταξιούχων.

■ Κοινωνική Ασφάλιση

Πρότυπο ο ΟΓΑ για τους εργάτες, κρυφά δωράκια στους γιάπηδες

«Για πρώτη φορά, παύουν να υπάρχουν πατρικοί και πληθείοι στους όρους συνταξιοδότησης. Και μπούνεν ενιαίοι κανόνες», έλεγε αναφερόμενος στους νέους ασφαλιστικούς νόμους, μιλώντας σε εικλεκτό ακροστήριο τραπεζιτών και λοιπών καπιτολιστών (εκδήλωση της Eurobank, 19.7.10), ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου. Βέβαια, η εξαίρεση των συντεχνιών από τις χειρότερες ρυθμίσεις (δικηγόροι, μηχανικοί, γιατροί, δημοσιογράφοι) αποδεικνύει το αντίθετο, όμως μια ρύθμιση που έγινε κυριολεκτικά στη ζουλα κάνει τα πράγματα ακόμα πιο προκλητικά.

Εχετε ξαναδεί υπουργό να «βελτιώνει» μια διάταξη ενός κοτά γενική ομολογίας-αντεργατικού νόμου και να μη κάνει αυτό το γεγονός σημαία του; Ασήμαντα πράγματα άλλαξε ο Λοβέρδος και έστησε ολόκληρη προπαγανδιστική εκστρατεία, με τη βοήθεια βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και ΜΜΕ. Κι ενώ με ρύθμιση «βελτίωση» τα ποσοστά αναπλήρωσης του νέου συστήματος, δεν έκανε κανέναν ντόρο. Γιατί; Γιατί η «βελτίωση» είναι από όχρηση έως ασήμαντη για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων, ενώ αντίθετα είναι γενναιόδωρη για τους γιάπηδες με τα πολλά χρόνια ασφάλισης και τις υψηλές συντάξεις αποδοχές.

Οπως θα θυμούνται οι αναγώστες της «Κ», που έχουν παρακολουθήσει συστηματικά τις διάφορες φάσεις διαμόρφωσης του νέου ασφαλιστικού, στο προσχέδιο νόμου που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 10 Μάη, προβλέπονταν 12 ασφαλιστικές κλάσεις, τα δε ποσοστά αναπλήρωσης είχαν έντονο ταξικό όρωμα. Ανατρεπόταν ολόκληρη η έως τότε λογική της Κοινωνικής Ασφάλισης, σύμφωνα με την οποία τρούνταν ένα στοιχείο αλληλεγγύης μεταξύ των εργαζόμενων και έτσι το ποσοστό αναπλήρωσης ήταν μεγαλύτερο στις χαμηλότερες κλάσεις και μειωνόταν όσο ανεβαίναμε. Επι, αλάφραινε λίγο η (δεδομένη) ληστεία του συστήματος για τους χαμηλότερους εργαζόμενους σε σχέση με τους υψηλότερους. Στο προσχέδιο Λοβέρδου, όσο αυξάνοταν η κλάση τόσο αυξανόταν το ποσοστό αναπλήρωσης, γεγονός που έκανε

ΧΡΟΝΙΑ ΑΣΦΑΛ.	Ποσοστά αναπλήρωσης		
	ΤΕΛΙΚΟ	ΑΡΧΙΚΟ	ΠΑΛΙΟ
15	12.00	12.00	35.00
18	15.48	14.58	38.00
21	19.32	17.34	41.00
24	23.76	20.31	44.00
25	26.50	21.37	45.00
27	28.62	23.49	50.00
30	34.20	26.91	57.50
33	40.26	30.57	65.00
35	45.85	33.19	70.00
36	47.16	34.50	72.50
37	51.80	35.90	75.00
39	54.60	38.70	80.00
40	60.00	40.20	82.50

ένας εργαζόμενος βγει στη σύνταξη με π.χ. 21 χρόνια ασφάλισης, το ποσοστό αναπλήρωσής του δεν θα υπολογίζεται με 0,8% για τα 15 πρώτα χρόνια, με 0,86% για τα επόμενα 3 χρόνια και με 0,92% για τα τρία τελευταία χρόνια (που κάνει συνολικά 17,34%), αλλά για όλα τα χρόνια με 0,92%.

Το αποτέλεσμα το βλέπετε χαρακτηριστικά στον πίνακα. Στην πρώτη στήλη έχουμε τα χρόνια ασφάλισης. Στην δεύτερη στήλη έχουμε τα ποσοστά αναπλήρωσης, όπως διαφορφώθηκαν τελικά, μετά την πραγματική επιφύλαξη της θράσης οι οποίοι στριμώχνονται και θα στριμώχνονται όλοι και περισσότεροι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα (λόγω ανεργίας και υποστασιασμός), αυτός δεν θα δει ούτε ένα ευρώ βελτίωση στη σύνταξή του.

Η κυβέρνηση φρόντισε να «γλυκάνει» το νέο ασφαλιστικό για τους γιάπηδες και τα golden boys. Αντίθετα, για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων ισχύει αυτό που με περισσό θράσος δήλωσε ο υφυπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης: «Θεωρώ ότι ο ΟΓΑ μέχρι σήμερα έχει ένα από τα καλύτερα συστήματα ασφάλισης. Υπήρξε καμία επιφύλαξη ή εκ του αποτελέσματος μπορ



■ Δημόσια Υγεία

Πλήρης ιδιωτικοποίηση των νοσοκομείων του ΕΣΥ

Την περασμένη Τετάρτη η ολοκληρώθηκε στη Βουλή η συζήτηση και η ψήφιση ενός ακόμη νομοσχεδίου με το οποίο καταφέρεται ένα ακόμη σημαντικό πλήγμα στο ΕΣΥ. Μ' αυτό το νομοσχέδιο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έκανε το πρώτο μεγάλο βήμα για να μετατραπούν τα νοσοκομεία του ΕΣΥ σε καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ Π. Στασινός στην αρχική του παρέμβαση (κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου για το ΕΣΥ), ενώ επισημαίνει ότι:

α) «Μία από τις κύριες παθογένειες του ΕΣΥ είναι η υποχρηματοδότηση»,

β) «Υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις σε ιατρικό, παραϊατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό και επίσης σε μη ιατρικό επιστημονικό προσωπικό»,

γ) «Η σοβαρή αναλογία της σχέσης υψηλής τεχνολογίας ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού μεταξύ ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, η σχέση αυτή ήταν 1 προς προς 4 το 2004 και το 2009 έγινε 1 προς 11 υπέρ του ιδιωτικού τομέα».

Δεν προτείνει να αλλάξουν αυτές οι «παθογένειες» με τη γενναία χρηματοδότηση του ΕΣΥ, με τις προσλήψεις όλου του αναγκαίου προσωπικού και την ενίσχυση των νοσοκομείων μ' όλο τον απαραίτητο ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό, αλλά να μετατραπούν τα νοσοκομεία, σε πρώτη φάση, μετά τις πρώτες τέσσερις πρωΐνες ώρες λειτουργίας τους ως δημοσίων, σε ιδιωτικά νοσοκομεία, όπου για όλες τις ιατρικές πράξεις θα πληρώνουν βασικά οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα εάν είναι ασφαλισμένοι σε ασφαλιστικό ταμείο. Και σε επόμενη φάση, που δεν απέχει πολύ χρονικά, να πάψουν τα νοσοκομεία του ΕΣΥ να λειτουργούν και τις τέσσερις πρώτες ώρες ως δημόσια, δηλαδή να πληρώνουν οι εργαζόμενοι όλο τα νοσήλια από την τσέπη τους και να καταργηθεί το κλειστό νοσήλιο.

Οι τις πρώτες αποτάξεις οι πρωτεύοντες στη συζήτηση του ΕΣΥ ήταν οι εισηγητής του ΠΑΣΟΚ Π. Στασινός και ο αντιπρόεδρος της ΝΔ Γιώργος Αναστασιάδης. Οι διαπραγματικές συνομιλίες ξεκίνησαν στις 13 Ιουλίου, πριν από την έναρξη της συζήτησης στη Βουλή. Η συζήτηση της πρότασης του ΠΑΣΟΚ άρχισε στις 14 Ιουλίου, με την παραίτηση του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας, Αντώνη Λαζαρίδη, στην πρώτη φάση της συζήτησης. Η συζήτηση της πρότασης του ΠΑΣΟΚ έληξε στις 15 Ιουλίου, με την παραίτηση του Υπουργού Υγείας, Αντώνη Λαζαρίδη, στην πρώτη φάση της συζήτησης.

Οι τις πρώτες αποτάξεις οι πρωτεύοντες στη συζήτηση του ΕΣΥ ήταν οι εισηγητής του ΠΑΣΟΚ Π. Στασινός και ο αντιπρόεδρος της ΝΔ Γιώργος Αναστασιάδης. Οι διαπραγματικές συνομιλίες ξεκίνησαν στις 13 Ιουλίου, πριν από την έναρξη της συζήτησης στη Βουλή. Η συζήτηση της πρότασης του ΠΑΣΟΚ άρχισε στις 14 Ιουλίου, με την παραίτηση του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας, Αντώνη Λαζαρίδη, στην πρώτη φάση της συζήτησης. Η συζήτηση της πρότασης του ΠΑΣΟΚ έληξε στις 15 Ιουλίου, με την παραίτηση του Υπουργού Υγείας, Αντώνη Λαζαρίδη, στην πρώτη φάση της συζήτησης.

οφειλονται στους εξής λόγους: Διαφορά μεταξύ προσγειωτικού και κλειστού νοσηλίου. Οποιος μπαίνει στο νοσοκομείο πληρώνει 100 ευρώ, ενώ η νοσηλεία του μπορεί να φτάσει και τα 2.000 ευρώ την ημέρα. Επερχονισμένη είσπραξη νοσηλίων, καθυστέρηση πληρωμής από τα Ταμεία. Τα Ταμεία αργούν πάρα πολύ να πληρώσουν το ΕΣΥ».

Με την τοποθέτησή του αυτή ο Π. Στασινός, ότι δηλαδή και το κλειστό νοσήλιο συμβάλλει στα τεράστια ελλείμματα των νοσοκομείων, εμμένωσε πλην σαφώς αφήνει να εννοηθεί ότι μία από τις πρώτες ενέργειες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ θα είναι η κατάργηση του κλειστού νοσηλίου.

Η ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων δεν καθιερώνεται τώρα για πρώτη φορά. Με το νόμο 2889/2001, άρθρο 9, επί υπουργίας Α. Παπαδόπουλου καθιερώθηκαν τα απογευματινά ιατρεία στα νοσοκομεία του ΕΣΥ, όπου οι ασφαλισμένοι καταβάλλουν το αντίτιμο για όλες τις ιατρικές πράξεις. Τα σημερινά ολοήμερα νοσοκομεία του ΕΣΥ, που θα λειτουργήσουν αφού βγουν πρώτα όλες οι προβλεπόμενες από το 1 άρθρο του νέου νόμου Υπουργικές και Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις, έχουν σημαντικές διαφορές:

Πρώτον, σ' αυτά θα πάρει μέρος όλο το προσωπικό των νοσοκομείων του ΕΣΥ. Αυτά που είναι εκτός των περιφερειών της Αττικής και του νομού Θεσσαλονίκης θα δουλεύουν ως ολοήμερα ακόμη και τις ημέρες των εφημεριών.

Δεύτερον, τα πρωινά τακτικά ιατρεία θα λειτουργούν μόνο για τέσσερις (πρωινές) ώρες. Στη συνέχεια, τα νοσοκομεία του ΕΣΥ θα λειτουργούν ως ιδιωτικές επιχειρήσεις που με τα έσοδά τους θα καλύπτουν μια σειρά «τρύπες». Αυτές απαριθμούνται στην παράγραφο 7 του άρθρου 1 του νόμου:

«7. Τα έσοδα από την ολοήμερη πέραν του τακτικού ωραρίου λειτουργία κατατίθενται στο ταμείο του νοσοκομείου και εγγράφονται σε μοναδιαίο λογαριασμό. Διατίθενται κατά προτεραιότητα για την κάλυψη των ανοικών αυτής, καθώς και όλων αναγκών του νοσηλευτικού ιδρυματος. Ποσοστό των ανωτέρω εσόδων αποδίδεται στην οικεία γειονομική περιφέρεια για αμοιβή επικουρικού προσωπικού όλων των κλάδων δεν δύναται να υπερβα-

νάδων του ΕΣΥ, για αμοιβή υπερωριακής απασχόλησης του προσωπικού και για αμοιβή των επιπλέον, πέρα των αρχικά προβλεπόμενων, εφημεριών. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζονται το ποσοστό, οι όροι και οι προϋποθέσεις διάθεσης των ανωτέρω εσόδων.

Με όμοια απόφαση καθορίζονται επιπλέον οι όροι, με βάση τους οποίους, μπορεί να αποδιδεται μέρος των εσόδων της ολοήμερης λειτουργίας του νοσοκομείου πέραν του τακτικού ωραρίου από την οικεία γειονομική περιφέρεια σε άλλη, για την κάλυψη επιπλακών αναγκών.

Για να καλυφθούν όλες αυτές οι «τρύπες» που απαριθμήμασφε παραπάνω θα πρέπει οι εισπράξεις των ολοήμερων νοσοκομείων, πέρα από τα τακτικά ιατρεία, να είναι πολύ υψηλές. Πρόγραμμα αδύνατο εάν παραμείνει το κλειστό νοσήλιο. Να γιατί ισχυρίζομαστε ότι πολύ σύντομα, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα καταργήσει το κλειστό νοσήλιο, γιατί με το ιερούργιο τους δεν θα μπορέσουν να γίνουν κερδοφόρα και γιατί, βέβαια, θα περικόψει δραστικά την κρατική χρηματοδότηση των νοσοκομείων.

Ετσι, μετά την κατάργηση της Κοινωνικής Ασφαλίσης και τη δουλοποίηση των εργασιακών σχέσεων, σειρά έχει η ιατροφαρμακευτική περιθώληψη της εργατικής τάξης και όλων των εργαζόμενων, που θα γίνει είδος πολυτελείας, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να μη μπορούν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους με το πενιχρό τους βαλάντιο.

Πάλι, να καλύψει τις άλλες «τρύπες». Και κάτι ακόμη. Δεν αποκλείεται η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι να καταργήσει τη διαταργηση των εργασιακών σχέσεων, σειρά έχει η ιατροφαρμακευτική περιθώληψη της εργατικής τάξης και όλων των εργαζόμενων, που θα γίνει είδος πολυτελείας, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να μη μπορούν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους με το πενιχρό τους βαλάντιο.

Υποσχέθηκε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ότι θα προσλάβει μόνιμους γιατρούς του ΕΣΥ. Ομως, από τις διατάξεις του νέου αντιλαϊκού νόμου για το ΕΣΥ προκύπτει ότι θα στηριχθεί βασικά στις προσλήψεις επικουρικών γιατρών, προκειμένου να καλύψει τα κάποια από τα κενά των νοσοκομείων του ΕΣΥ και να πληρώσουν πολύ ακριβά από τους εργαζόμενους.

Υποσχέθηκε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ότι θα προσλάβει μόνιμους γιατρούς του ΕΣΥ. Ομως, από τις διατάξεις του νέου αντιλαϊκού νόμου για το ΕΣΥ προκύπτει ότι θα στηριχθεί βασικά στις προσλήψεις επικουρικών γιατρών, προκειμένου να καλύψει τα κάποια από τα κενά των νοσοκομείων του ΕΣΥ και να πληρώσουν πολύ ακριβά από τους εργαζόμενους.

■ Απαγορεύονται οι αυξήσεις

Με νόμο τύπου χούντας

Οι μάσκες έπεσαν. Ελάχιστες μέρες μετά την υπογραφή της έκπουληματικής ΕΓΣΣΕ και επικαλούμενος αικριβώς αυτή, ο Α. Λοβέρδος ανακοίνωσε ότι θα ακυρώσει με νόμο όλες τις διαιτητικές αποφάσεις που δίνουν αυξήσεις μεγαλύτερες από αυτές που δίνει η ΕΓΣΣΕ. Δηλαδή, ότι είναι πάνω από 0% (τόσο προβλέπει η ΕΓΣΣΕ για το 2010 και το μισό 2011) θα απογορευτεί διά νόμου.

Τι διαιτητικές αποφάσεις ήταν αυτές που εξόργισαν το Λοβέρδο; Αποφάσεις για αυξήσεις 1,5%! Και τι θα γίνει αν μια Ομοσπονδία –λέμε τώρα– πεισεί τους καπιταλιστές του κλάδου και πετύχει κάποιες, μικρές έστω, αυξήσεις; Θα απογορευτούν και αυτές με το νόμο Λοβέρδου.

Απ' αφορμή την ιταμή εξαγγελία Λοβέρδου, που έγινε από το βήμα της Βουλής, ξεκίνησε μια συζήτηση σχετικά με τη συνταγματικότητα ή μη του σχετικού νόμου. Οι «επι

Το μεγάλο πάρτι των τραπεζιτών

Υπήρχε κάποτε μια προεκλογική «δέσμευση» του ΠΑΣΟΚ, ότι θα επιδιώξει τη δημιουργία ενός ισχυρού, κρατικού ελεγχόμενου τραπεζικού πυλώνα, με θεμελιά την ΑΤΕ και το ΤΤ. Τη συγκεκριμένη ιδέα φέρεται να υποστηρίζει ο διοικημένος από τη σημερινή κυβέρνηση) διοικητής της ΑΤΕ Θ. Πανταλάκης, με πρόταση για τη συγχώνευση ΑΤΕ, ΤΤ, Αττικής και Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων. Ερωτηθείς αν η κυβέρνηση «ξετάζει με το ίδιο ενδιαφέρον» και αυτή την πρόταση, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Γ. Πεταλωτής, που δεν έχει μάθει (μπορεί και να μη μάθει ποτέ, είναι και θέμα ικανοτήτων) να «κρύβει λόγια», έσπευσε να αποκλείει κατηγορηματικά κάθε τέτοια σκέψη: «Επαναλαμβάνω ότι η κυβέρνηση, αυτή τη σπηλή, εξετάζει αποκλειστικά, με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, τη συγκεκριμένη πρόταση της Τράπεζας Πειραιώς. Αυτή εξετάζουμε» (press room, 19.7.10). Η «πρόταση Πανταλάκη» ενδεχομένως να μη διατυπωθεί ποτέ δημόσια. Άλλωστε, ο Πανταλάκης από την κυβέρνηση διορίστηκε στη διοίκηση της ΑΤΕ και πριν διοριστεί σ' αυτό το πόστο, ήταν ένα από τα gold-en boys της Τράπεζας Πειραιώς. Διαβάστε τον παρακάτω αποκαλυπτικό διάλογο που έγινε την ίδια μέρα στο press room: «-Δημοσιογράφος: Επειδή σας ρώτησε ο συνάδελφος για την πρόταση του κ. Πανταλάκη και λέτε ότι εξετάζετε μόνο την πρόταση της Τράπεζας Πειραιώς, περιμένετε να γίνει δημόσια ή απορρίπτετε την πρόταση του κ. Πανταλάκη; - Πεταλωτής: Αυτή τη σπηλή, υπάρχει πρόταση της Τράπεζας Πειραιώς. Αυτήν εξετάζουμε». πούλημα χάνει τη σημασία της. Η κυβέρνηση, βέβαια, δεν συμφώνησε την πρόταση Σάλλα, αλλά ανακοίνωσε ότι θα προσλάβει σύμβουλο, ότι θα κάνει αποτίμηση κ.λπ. Είναι, όμως, τέτοια τα περιθώρια να ανεβάσει την «προσφορά» ο Σάλλας που ανετόπατα μπορεί να γίνει «πταιχινίδι». Θυμηθείτε τι έλεγε το ΠΑΣΟΚ για το έξποι λημα του ΟΤΕ στη Deutsche Telekom και θα καταλάβετε τι εννοούμε.

2. Γιατί ο Σάλλας ζητά να αγοράσει μικρότερο ποσοστό του ΤΤ, που είναι σαφώς σε καλύτερη κατάσταση από την ΑΤΕ, παρά το μικρότερο μέγεθός του; Γιατί δε ζητά να αγοράσει έστω το 33,43% που είναι το ποσοστό του Δημόσιου στο ΤΤ, αλλά μόνο το 33,04%; Γιατί αν η προσφορά του ξεπερνούσε το 33,33% (το ένα τρίτο), θα ήταν υποχρεωμένος από το νόμο να υποβάλλει δημόσια προσφορά και για τις μετοχές της μειοψηφίας, οπότε -δεδομένου του premium 30%- οι μικρομέτοχοι θα έσπευδαν να πουλήσουν και η Τράπεζα Πειραιώς θα έπρεπε να ρίξει στην αγορά τουλόχιστον μισό δισ. ευρώ ακόμη για να αγοράσει τις μετοχές τους. Γιατί να το κάνει, όταν μπορεί να ελέγχει το ΤΤ αγοράζοντας το ποσοστό που ζητά; Η Τράπεζα Πειραιώς από την ΑΤΕ θέλει το δίκτυο των υποκαταστημάτων της και

Και νη μην υπήρχε ο Πεταλωτής, όμως, θα αρκούσε η βιασύνη με την οποία ο Παππακωνσταντίνου έσπευσε να καλδεχτεί την πρόταση Σάλλα και να ανακοινώσει ότι η κυβέρνηση θα την εξετάσει σοβαρά, με βάση τις προβλεπόμενες θεσμικές διαδικασίες, για να καταλάβουμε πως η κυβέρνηση όχι μόνο ήταν ενήμερη, αλλά και βρίσκεται σε συνεργασία με το Σάλλα, έναν άσημο καθηγητάκο της Βιομηχανικής Σχολής Πειραιά, που έγινε τραπεζίτης λόγω της ιδιαίτερης σχέσης του με το ΠΑΣΟΚ και ειδικά με την οικονέντια Παπανδρέου.

Οι ανταγωνιστές του Σάλλα φρόντισαν, με ένα αναλυτικότατο δημοσίευμα στην εφημερίδα «Νίκη» (που κυκλοφορεί μόνο για να κυκλοφορεί), να θυμίσουν στον υπουργό Οικονομικών και στον διοικητή της ΤτΕ Γ. Προβόπουλο ορισμένα από τα αυτονόητα.

1. Ο Σάλλας προσφέρεται να αγοράσει το 77% της ΑΤΕ και το 33,04% του ΤΤ. Η μεν ΑΤΕ προσφέρεται να την αγοράσει με τιμή ανά μετοχή μειωμένη κατά 50% από τη σημερινή χρηματιστηριακή τιμή της, το δε ΤΤ με τιμή ανά μετοχή αυξημένη (premium) κατά 30% από τη σημερινή χρηματιστηριακή τιμή της. Συνολικά, η «προσφορά» του δεν ξεπερνά το 50% της σημερινής χρηματιστηριακής αξίας των δυο τραπεζών! Δηλαδή, σε μια περίοδο που οι τιμές των μετοχών έχουν κατρακυλήσει στα τάρταρα, ο Σάλλας δεν δίνει παραπάνω από το μισό! Εν προκειμένω, και η λέξη ξε-

καιο, υποστηρίζοντας ότι για να κάνει οποιαδήποτε κίνηση επέκτασης θα πρέπει πρώτα να επιστρέψει στο Δημόσιο ό, τι έχει πιάρει σε ρευστό, ομόλογα και εγγυήσεις. Υπενθυμίζουν ότι το κείμενο καθοδήγησης της Κομισιόν (guidance), που δημοσιοποιήθηκε στις 13.10.2008, στις συνθήκες πανικού που είχαν δημιουργηθεί από την κατάρρευση της Lehman Brothers, επιτρέπει να δημιουργηθούν «σχήματα κρατικής υποστήριξης και μεμονωμένης παροχής βοήθειας σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα στην παρούσα κρίση», προβλέπει «πολύ γρήγορη»

έγκριση αυτών των σχημάτων από την Κομισιόν, απαιτεί όμως «επαρκεία κανόνες συμπεριφοράς για τους απαραδέκτες ενισχύσεων, οι οποίοι αποτέλουν την κατόρθωση της κρατικής ενίσχυσης, όπως για παράδειγμα με επεκτατικές κινήσεις και επιθετικές στρατηγικές στην αγορά, στη βάση των κρατικών εγγυήσεων». Υπενθυμίζουν, αικόνη, ότι το σχέδιο Αλογοσκούφη εγκρίθηκε βάσει της απόφοιτης στης 560/2008 της Κομισιόν, το οποίο αναφέρει: «Τα συμμετέχοντα (σ.σ. στη πρόγραμμα στήριξης) πιστωτικά ιδρύματα είναι υποχρεωμένα να απέχουν

Περισσότερα έδωσε το ΠΑΣΟΚ στους τραπεζίτες, παρά η ΝΔ!

Με το θράσος που τον διακρίνει και προτάροντας στην άγνοια των πολιτικών συντακτών, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωσε την περασμένη Δευτέρα στο press room, ότι «αυτά τα 28 δι., τα οποία διατέθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αποδείχθηκε ότι δεν πέρασαν ως ρευστόπτητα στην αγορά», και πως «όταν υπάρχει αποτίμηση, θα υπάρχει και ενημέρωση».

Διαβάστε στη συνέχεια ποια είναι η αλήθεια.

Από το πακέτο των 28 δισ., που αποφάσισε να διαθέσει στις τράπεζες η κυβέρνηση της ΝΔ, το μεγαλύτερο μέρος διατέθηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, χωρίς ν' αλλάξει ούτε έναν όρο απ' αυτούς που θεσπίστηκαν από τον Αλογοσκούφη το Νοέμβρη του 2008 (νόμος 3723/2008). Ιδιώς μερικές αποφάσεις της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Στις 22 και 23 Απρίλη του 2010 (ΦΕΚ Β' 511) υπογράφονται τέσσερις αποφάσεις με τις οποίες δίνονται εγγυήσεις 2,117 δισ. ευρώ στην Alphabank, 1,97 δισ. ευρώ στην Πειραιώς, 2,5 δισ. ευρώ στην Εθνική και 2,3 δισ. ευρώ στη Eurobank. Δηλαδή, μέσα σε δύο μέρες η κυβέρνηση Παπανδρέου μοίρασε στους τραπεζίτες εγγυήσεις σχεδόν 9 δισ. ευρώ (το 32% του πακέτου Αλογοσκούφη). Με άλλες δυο αποφάσεις στις 16 Απρίλη (ΦΕΚ Β' 546) η κυβέρνηση Παπανδρέου έδωσε ομόλογο ελληνικού δημοσίου ύψους 420 εκατ. ευρώ στην Πειραιώς και 491 εκατ. ευρώ στην Alphabank. Με άλλες δύο αποφάσεις στις 23 και τις 26 Απρίλη (ΦΕΚ Β' 597) η κυβέρνηση Παπανδρέου έδωσε εγγυήσεις 2,117 δισ. ευρώ στην Alphabank και 2,5 δισ. ευρώ στην Εθνική, ενώ με απόφαση στις 4 Μάη (ΦΕΚ Β' 603) έδωσε εγγύηση 655 εκατ. ευρώ στην ΕΤΕ. Στις 22 Απρίλη (ΦΕΚ Β' 624) έδωσε ομόλογα ελληνικού δημοσίου ύψους 787 εκατ. ευρώ στην Εθνική και 40 εκατ. ευρώ στην Aegean Baltic Bank. Στις 30 Απρίλη (ΦΕΚ Β' 657) έδωσε εγγύηση 1,345 δισ. ευρώ στην Εθνική και εγγύηση 950 εκατ. ευρώ στη Eurobank.

Ετσι, το συνολικό πτακέτο που μοίρασε το ΠΑΣΟΚ τον Απρίλη και το Μάιο (πριν την υπογραφή του Μνημονίου) έφτασε τα **18,2 δισ. ευρώ**. Η κυβέρνηση Παπανδρέου μέσα σ' ένα δίμηνο μοίρασε στους τραπεζίτες το **65% του πτακέτου Αλογοσκούφη!!!** Η κυβέρνηση Καραμανλή πρόλαβε να μοιράσει σε 10 μήνες μόνο το 35% του πτακέτου.

Δεν τελειώνουμε, όμως, εδώ. Επειδή το πακέτο των 28 δισ. προφανώς εξαντλήθηκε, στο νόμο με τον οποίο ψηφίστηκε το δωστιλογικό Μνημόνιο **το πακέτο των 28 δισ. αυξήθηκε κατά 15 δισ. ευρώ, χωρίς ν' αλλάξει καμιά διάταξη του.** Πρόκειται για το άρθρο τέταρτο, παράγραφος 8 του νόμου 3845/2010, που αναφέρει λαϊκωνικότατα: «Τα ποσά που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και στο άρθρο 4 του ν. 3723/2008 (ΦΕΚ 250 Α') αυξάνονται κατά 15 δισεκατομμύρια ευρώ αντίστοιχα». Τα επιπλέον 15 δισ., που εκτίναξαν το πακέτο στήριξης των τραπεζών στα **43 δισ. ευρώ** αφορούν μόνο εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου, ώστε να μπορούν οι τράπεζες να εκδίδουν τίτλους, να τους καταθέτουν στην ΕΚΤ και να παίρνουν ζεστό χρήμα με χαμηλό επιτόκιο. Τονίζουμε και πάλι, ότι στις τράπεζες δεν μπήκε κανένας επιπλέον όρος, όπως π.χ. ότι θα πρέπει να αυξήσουν την πιωτωτική τους επέκταση προς επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

Και βέβαια, πέρα από αυτό το πακέτο, που έφτασε αισίως τα 43 δισ., με το Μνημόνιο αποφασίστηκε και η ιδρυση του Ταχείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, στο οποίο διατέθηκαν 10 δισ. απ' αυτά που δανείστηκε το ελληνικό δημόσιο από το μηχανισμό «στήριξης».

μενών σχολίων για την πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση (απολύτως λογικό, αφού για «πολιτική ΔΝΤ» πρόκειται), όμως ως προς τις τράπεζες ο διεθνής οργανισμός του χρηματιστικού κεφαλαίου χτυπάει καμπανάκι: «Παρότι η λειτουργική κερδοφορία παραμένει σταθερή προ προβλέψεων, η ανάγκη για μεγαλύτερες προβλέψεις για την κάλυψη μη εξυπηρετούμενων δανείων έχει οδηγήσει το τραπεζικό σύστημα σε ζημιές, μετά τον υπολογισμό των προβλέψεων και των φόρων».

Σύμφωνα με πίνακα που συνοδεύει την έκθεση, η μετά τους φόρους απόδοση των ιδίων κεφαλαίων των ελληνικών τραπεζών θα υποχωρήσει στο -8,7%. Αυτή η επίδοση, συγκρινόμενη με το φάσμα +12,7% έως +15,9%, που καταγράφηκε την τελευταία τριετία πριν το ξέσπασμα της κρίσης (2005-2007), δημιουργεί μεγάλη ανησυχία και σπρώχνει άλους τους παράγοντες της τραπεζικής αγοράς σε αναζήτηση λύσεων. Λύσεων που δε μπορούν να βρεθούν παρά μόνο σε μια διαδικασία συγκεντρωτικής του κεφαλαίου. Δηλαδή, εξαγορών και συγχωνεύσεων, που θα οδηγήσουν σε λιγότερες –και μεγαλύτερες– τράπεζες.

Η κυβέρνηση, πιεζόμενη από τους εκπροσώπους της τρόικας, είχε ήδη θέσει δημόσια αυτό το ζήτημα, με δηλώσεις του Παπακωνσταντίνου. Η πρόταση Σάλλας είναι η πρώτη πρακτική κίνηση προς αυτή την κατεύθυνση. Το μόνο πραγματικό ερώτημα που υπάρχει είναι αν ο Σάλλας ενεργεί πράγματι ως εκπρόσωπος των κεφαλαιοκρατικών οικογενειών που του έχουν εμπιστεύτει να διοχειρίζεται τα κεφάλαιά τους στην Τράπεζα Πειραιώς ή αν λειτουργεί ως «λογόφ» της κυβέρνησης και ταυτόχρονα ως ενδιάμεσος κάποιου τραπεζικού μονοπάλιου που θελεί να βάλει πόδι στην ελληνική αγορά (όπως είχε ενεργήσει ο Βγενόπουλος στην περίπτωση του ΟΤΕ, που βρέθηκε «αναίμακτα» –και με μεγαλοπρεπέστατη προμήθεια στο ταμείο του Βγενόπουλου (μόνο);– στα χέρια της Deutsche Telekom.

Τι μελλει γενέσθαι, λοιπόν; Η πίτα είναι μεγάλη, το «φιλέτο» που λέγεται ελληνικό κράτος είναι φρέσκο και λαχταριστό (παρά την υπερχρέωσή του), τα δισεκατομμύρια στους τραπεζίτες μοιράζονται λες κι είναι μαραμένα μαρουλόφυλλα, χρηματιστικό κεφάλαιο λιμνάζει σε όλες τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, η κρίση –παράλληλα με την καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων και την υπαξίωση κεφαλαίου– επιταχύνει τις διαδικασίες συγκέντρωσης και συγκεντρωτικού ποίησης της παραγωγής και του κεφαλαίου, επομένως το παιχνίδι που μόλις άρχισε θα είναι «χοντρό» και θα το κάνουν οι «μεγάλοι παιάκτες». Ο ελληνικός λαός θα κληθεί απλά να πληρώσει και αυτό το παιχνίδι. Δεν θα πληρώσουν μόνο οι εργαζόμενοι στις τράπεζες, που θα δουν θέσεις εργασίας να χάνονται, αποδοχές να μειώνονται, δικαιώματα να καταργούνται, αλλά το σύνολο των εργαζόμενων, που με τη σκληρή και χωρίς ορίζοντα λήξης λιτότητα θα πληρώσουν το μάρμαρο.

Ελλάδα-Πορτογαλία συμμαχία στα αντιεκπαιδευτικά μέτρα

Συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων και τμημάτων με όχημα τον «Καλλικράτη», τμήματα 30 μαθητών, δραστικότατη μείωση των διορισμών στην εκπαίδευση, κατά 50% των μόνιμων και κατά 70% των αναπληρωτών, πλήρες ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων με επινόηση και του θεσμού του «αναπληρωτή μειωμένου ωραρίου», πάγμα στην ουσία των προσλήψεων με μετατόπιση στο μέλλον του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, αξιολόγηση, ουσιαστική υπονόμευση της μονιμότητας, ενεργοποίηση του θεσμού του δόκιμου επί διετία εκπαίδευτικού, μέντορες, μείωση μισθών και συντάξεων, μετατροπή των δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα και επιδόματος αδείας σε επιδόματα, εξόντωση των μικρών μαθητών με αύξηση των ωρών διδασκαλίας και των γνωστικών αντικειμένων, ένταση των χαρακτηριστικών του σχολείου της μερικής δεξιότητας, με περικοπές ύλης στα μαθήματα των θετικών επιστημών και εκπαίδευση σε δεξιότητες που απαιτεί σήμερα η καπιταλιστική αγορά εργασίας (π.χ. Αγγλικά, Η/Υ), κ.λπ. ετοιμάζει από το Σεπτέμβρη το υπουργείο Παιδείας.

Οι «ιδέες» της πολιτικής του ηγεσίας δεν είναι φαεινές. Αποτελούν γενικευμένη πρακτική στην ΕΕ και εκπορεύονται από τις κατευθύνσεις που επιβάλλει το κεφάλαιο ειδικά στην περίοδο της κρίσης, που απο-

ΔΝΤ (Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου) αρχίζουν να αγκαλιάζουν τα ευαίσθητα και αδύναμα σημεία της Χώρας και ετοιμάζονται να τη σφίξουν και, αν το καταφέρουν, να τη καταπνίξουν.

τελεί συνάμα μια ευκαιρία για το ξεπάτωμα των εργαζόμενων και το πισωγύρισμα σε εκμεταλλευτικές καταστάσεις του προηγούμενου αιώνα. Σε μερικές, μάλιστα χώρες, πολλά από αυτά τα μέτρα έχουν αποδώσει ήδη «καρπού». Το παράδειγμα της Πορτογαλίας, που παρουσίασε στη Γενική Συνέλευση των ΕΛΜΕ (28-6-2010) ο Μάριο Νογκέιρα, Γενικός Γραμματέας της Εθνικής Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών (FENPROF-Πορτογαλίας) και μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Γενικής Συνομοσπονδίας Πορτογάλων Εργαζόμενων (CGTP-IN), ζωντάνεψε ζιφερές εικόνες από το μέλλον, τις οποίες αξίζει να δούμε, δίνοντας έμφαση στα γεγονότα και όχι στις κρίσεις που κάνει ο πορτογάλος γραφειοκράτης συνδικαλιστής γύρω από την τακτική της κυβέρνησης ή των συνδικάτων (π.χ. πώς οργανώθηκε η αντίσταση των εργαζόμενων, τι αποτέλεσμα είχε, κ.λπ.), την οποία, άλλωστε δεν ξέρουμε, είμαστε όμως σίγουροι ότι θα είναι «μια από τα ίδια» με την τακτική της «δικής μας» συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ιδού, λοιπόν, μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την ομιλία του:

«Η Πορτογαλία, μετά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2010, που επέβαλε η μειοψηφική κυβέρνηση του Σοισιαλιστικού Κόμματος, με την υποστήριξη της δεξιάς, αφέως αποφάσισε να παγώσει τους μισθούς της Δημόσιας Διοίκησης,



μειώνοντας την αξία της συνταξιοδότησης και επιδεινώνοντας τις συνθήκες συνταξιοδότησης ορίζοντας την ηλικία των 65 χρόνων και αναγκάζοντας πολλούς να εργαστούν πολύ περισσότερο από 40 χρόνια. Αυτόν τον Κρατικό Προϋπολογισμό ακολουθήσαν δύο Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (PEC) και ανακοινώνεται κι ένα τρίτο, αικόμα πιο βίσιο, το οποίο απαιτείται από τις Βρυξέλλες. Κι αυτό συμβαίνει, τη στιγμή που τα πλοκάμια του ΔΝΤ (Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου) αρχίζουν να αγκαλιάζουν τα ευαίσθητα και αδύναμα σημεία της Χώρας και ετοιμάζονται να τη σφίξουν και, αν το καταφέρουν, να την καταπνίξουν.

Αλλά η επίθεση στους εργαζόμενους, ιδιαίτερα σε αυτούς της Δημόσιας Διοίκησης, δεν είναι σημερινό φαινόμενο· συμβαίνει εδώ και πολύ καιρό.

Για παράδειγμα, μεταξύ Αυγούστου του 2005 και Δεκεμβρίου του 2007, οι προσαγωγές πάγωσαν και ο χρόνος που έπρεπε κάποιος να υπηρετήσει καταργήθηκε. Σε αυτό το διάστημα, η κυβέρνηση, στην οποία είχε απόλυτη πλειοψηφία ο Σόκρατες, επωφελήθηκε της ευκαιρίας και επέβαλε μεταβολές στις προσαγωγές, κάνοντάς τες μεγαλύτερης διάρκειας και με πιο αβέβαιες εργασιακές σχέσεις. Από τους περίπου 150.000 πορτογάλους καθηγητές, περίπου οι 40.000 δεν είναι μόνιμοι. Στο Λύκειο, το ποσοστό μη μόνιμων καθηγητών φτάνει το 70%. Αυτοί οι μη μόνιμοι δεν έχουν οργανική θέση σε κανένα σχολείο, ως εκ τούτου μπορούν να μετατίθενται σε άλλο σχολείο κάθε χρόνο ή και, απλά, να μένουν άνεργοι. Αυτοί δεν έχουν καριέρα. Έχουν λιγότερα δικαιώματα και υφίστανται ένα καθεστώς αξιολόγησης που τους οδηγεί στο να δέχονται σχεδόν τα πάντα, έτσι ώστε να μη χάσουν τη δουλειά τους.

Για να καταλάβετε καλύτερα, μεταξύ 2007 και 2010 πήραν σύνταξη περίπου 15.000 καθηγητές και μπήκαν στα σχολεία για να τους αντικαταστήσουν λιγότεροι από 400... Κατά τη διάρκεια του παγώματος των προσαγωγών, η τελευταία χω-

και με ιδιαίτερα παραπεταμένα ωρόρια εργασίας...».

Η κατάσταση αυτή, σε συνδυασμό με την προπαγάνδα δυσφήμησης της των καθηγητών που έκανε η υπουργός Παιδείας μεγιστοποίησε την αγανάκτηση των εκπαιδευτικών, που εκδηλώθηκε με ογκώδεις διαδηλώσεις και μαζικές απεργίες καθώς και με άλλες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας. Σε αντίποινα, η υπουργός Παιδείας «επέβαλε ένα γραμματικό φειοκρατικό και θλιβερό μοντέλο αξιολόγησης, αντικατέστησε τη δραματική μοκρατική διοίκηση των σχολείων με ένα διευθυντή που έχει υπερβολικές εξουσίες, άλλαξε το νόμο έτσι ώστε να περιορίσει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και τη συνδικαλιστική ελευθερία, αλλά δεν κατάφερε να σπάσει την ικανότητα αντιστάσης και αγωνιστικότητας των καθηγητών». «Αυτή τη στιγμή, δύσοι αφορά τα σχολεία, δρομολογείται μια διαδικασία κλεισμάτος όλων των σχολείων του πρώτου Κύκλου Βασικών Σπουδών (της παλιάς Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης) που έχουν λιγότερους από 21 μαθητές. Κι αυτά είναι χιλιάδες, διασκορπισμένοι σε διάφορες περιοχές μιας τεράστιας αγροτικής ζώνης που υπάρχει στην Πορτογαλία. Οι θυσίες που επιβάλλονται στα παιδιά είναι τεράστιες, γιατί αναγκάζονται να διατηρούν καθημερινά τεράστιες αποστάσεις και να μένουν όλη τη μέρα

εκτός σπιτιού. Η κυβέρνηση προσπαθεί να ενώσει σχολεία που νομίζουν τους 3.000 μαθητές και πειρισσότερους από 400 καθηγητές και, μ' αυτόν τον τρόπο, με μοναδική κατεύθυνση μια γεωγραφική περιοχή που είναι πολύ μεγάλη και περιλαμβάνει διάφορες εγκαταστάσεις, να στραφεί σε μια διοίκηση ση ανθρώπινων πόρων τέτοια που σύντομα, όταν αρχίσει ο καινούργιος χρόνος, να μεταφραστεί στην απόλυτη πολλών χιλιάδων εργαζομένων καθηγητών και μη.

Οσον αφορά τους καθηγητές και γενικά, τους πορτογάλους εργαζόμενους, ο αντίκτυπος είναι τρομερός, κυρίως στο μισθό τους, στην ωράριο εργασίας τους, στην εποχή γελματική τους σταθερότητα, και στα κοινωνικά και εργασιακά του δικαιώματα.

Από τα διάφορα Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (PEC) ήδη προέκυψε αύξηση τόσο στους άμεσους φόρους όσο και στους έμμεσους, ακόμα μεγαλύτερη υποτίμηση της αξίας της σύνταξης, πάγια μισθών ως το 2013, μείωση των κοινωνικών υπηρεσιών, ειδικά στους άνεργους, και πάγια μισθώσεις φόρων εργασιών και συμπληρωματικών επιδομάτων, πάγια μισθώσεις ληφτησης στη Δημόσια Διοίκηση... Κανακοινώνονται νέα Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (PEC), ενώ υπάρχουν ήδη ενδείξεις μερικούς ή ολικού παγώματος στα επιδόματα αδείας και Χριστουγέννων, αλλά και απευθείας μείωση μισθών».

Γιούλα Γκεσούλ

**Την πίτα την
έφαγαν τα
ιδιωτικά
νηπιαγωγεία**

Είναι γνωστό ότι ο νόμος για τη Εμονετή υποχρεωτικότητα του νηπιαγωγείου, που ψηφίστηκε μετά τη μεγάλη απεργία των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας το 2006, ακυρώθηκε στη συνέχεια στην πράξη, επειδή η κυβέρνηση - και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ- δεν πήρε απολύτως κανένα μέτρο για την ουσιαστική εφαρμογή του. Ούτε καινούργια νηπιαγωγεία έγιναν, ούτε κτίρια χτίστηκαν, ούτε νηπιαγωγοί διορίσθηκαν. Μάλιστα, η κατάσταση προοιωνίζεται χειρότερη, αφού και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων μειώθηκε και οι διορισμοί ελαχιστοποιήθηκαν και στην ουσία πάγωσαν για την επόμενη τριετία. Η θέσπιση του υποχρεωτικού νηπιαγωγείου για ένα έτος, οδήγησε τους γονείς σε αναζήτηση θέσης για το παιδί τους στο σχολείο. Το δημόσιο, όμως, νηπιαγωγείο αδυνατούσε να τους προσφέρει αυτό το δικαίωμα. Την κατάσταση εκμεταλλεύτηκαν δεόντως οι ιδιωτικές επιχειρήσεις - συγγνώμη, τα ιδιωτικά νηπιαγωγεία θελαμε να πούμε-, που φύτρωσαν άφρονα σαν τα μανιτάρια μετά τη βροχή. Ετσι, οι κυβερνήσεις έκαναν ένα ωραίο δώρο στους σχολάρχες και οι γονείς εξανημάζονται, για μια υποχρέωση του κράτους, να βάζουν βαθιά το χέρι στην τοσέπη. Τα παραπάνω, επιβεβαίωσε με στοιχεία που έδωσε στη δημοσίτητα, η Ελληνική Στατιστική Αρχή.

Σύμφωνα με αυτό:

◆ Στο νηπιαγωγείο φοίτησαν το σχολικό έτος 2008-09 158.290 μαθητές, ενώ το σχολικό έτος 2007-08 φοιτούσαν 150.079. Εχουμε, δηλαδή, μια αύξηση 5,5%.

- ◆ Στα δημόσια νηπιαγωγεία το 2007-08 φοιτούσαν 144.421 μαθητές και το 2008-09 147.692. Αύξηση μόλις 2,3%.
- ◆ Στα ιδιωτικά νηπιαγωγεία το 2007-08 φοιτούσαν 5.658 μαθητές

◆ Το 2007-08 τα νηπιαγωγεία σε
2007-08 φέρουσαν 3.038 μαθητές,
και το 2008-09 10.598. Αύξηση
87,3%!

σύνολο ήταν 5.768 και το 2008-09 ήταν 5.979. Μεταβολή 3,7%.

έγιναν 5.660. Αυξήθηκαν, δηλαδή, μόνο κατά 0,6%.

◆ Τα ιδιωτικά νηπιαγωγεία από 139 το 2007-08 έγιναν 319 το 2008-09, αυξήθηκαν δηλαδή κατά 120,5%!

Στα δημόσια δημοτικά σχολεία, έχουμε μικρή αύξηση του αριθμού των μαθητών (590.640 το 2008-09 από 590.491 το 2007-08), πλην όμως μείωση των σχολικών μονάδων (5.127 το 2008-09 από 5.174 το 2007-08). Απόδειξη της συστηματικής συγχώνευσης-κατάργησης σχολικών μονάδων, που ακολουθεί το υπουργείο Παιδείας. Τακτική που αναμένεται να ενταθεί μετά και τις εξαγγελίες Διαφαντοπούλου και τον επερχόμενο «Καλλικράτη».

ANTIKYUNONIKA

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός... να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Καλοί μου φίλοι και σύντροφοι, συγγώμη που δα σας παρακάμψω στην πρώτη παράγραφο, για να συνομιλήσω κατ' ίδιαν με μια γνωστή προσωπικότητα. Αξιότιμε πληθωρικέ αντιπρόσεδρο, δέτω υπόψη σας σε περίπτωση που το αγνοείτε ή σας υπενθυμίζω σε περίπτωση που το ξεχάτε, πως ήταν τέτοια μέρα (24/7) του 1938, όταν γινόταν αποδεκτό -με απόφαση του Αρείου Πάγου- ότι η απόδοση της διόδητας του κομμουνιστή αποτελεί δυσφήμιση... Εσείς βέβαια είχατε την τύχη -κι εμείς την ατυχία- να γεννηθείτε καμιά εικοσαριά μέρες μετά την έκδοση της παραπάνω φετφά και την είχατε ωντή. Λίγο αυτή, λίγο οι πρόγονοι [συχνά οι παπούδες] αποτελούν κορυφαίο πρότυπο διαμόρφωσης προσωπικότητας], λίγο τα πρώιμα βιώματα που εντυπώνονται ανεξήτηλα παρ' ότι δεν το αντιλαμβανόμαστε, λίγο η μετέπειτα επιβράδυνση της κυκλοφορίας του αίματος από βιολογικούς (παχυσαρκία) και εξωτερικούς (τσαλαβούτημα στη λάσπη) παράγοντες και να πως χτίζονται οι μελλοντικές αντιλήψεις... Πάντως η στήλη, όπως και δεκάδες άλλες, σας ευχαριστεί. Μην είμαστε αγνώμονες, τόσο υλικό μας δίνετε για να βγάζουμε το ψωμάκι μας μπαίνοντας στα ταμεία σας. Ομως κι εμείς με τη σειρά μας δίνουμε ψωμάκι μέσω αυτών των... ταμείων ε;

Οι μέρες αυτές μας γυρίζουν οχτώ χρόνια πίσω, σ' εκείνο το καλοκαίρι της τρομούστερίας που μύριζε μούχλα και σαπίλα, ανάμικτη με ναφδαλίνη αλλά και διάφορα συντρητικά που ανασύρθηκαν από τα ντουλάπια της βρώμικης εξουσιαστικής κουζίνας. Κάθε μέρα και μια σύλληψη, μια διαπόμπευση, μια παράσταση στα βραδινά δελτία ειδήσεων, με τον ουρανό να ξερνάει πεσμένους από τα σύννεφα και τη γη φυτεμένους επαίσοντες. Σαν σήμερα συνελήφθη ο Κώστας Τέλιος, στις 25 Ιουλίου ο Παύλος Σερίφης, στις 26 ο Πάτροκλος Τσελέντης και στις 27 ο Νίκος Παπαναστασίου... Καταδικασμένοι όλοι εκ των προτέρων από το -όχι και τόσο- λαϊκό τηλεοπτικό δικαστήριο, για την ακρίβεια συγκεκαλυμμένο στρατοδίκειο (οι μετέχοντες φορούσαν και πολιτική περιβολή) που είχε βγάλει την επιμηγορία του πριν καν τις συλλήψεις...

Πολύ καλά τα λέει ο monsieur Αλιβιζάτος (βλ. προηγούμενο φύλο, στην στήλη «Είπαν... έγραψαν... είπαν...»). Ξέρει πού πατάει (συνταγματολόγος αν), το «βρέξει-χιονίσει» που λέει αφορά μόνο τους άλλους (ο ίδιος πέρασε κι ένα μήνα από το υπουργείο Εσωτερικών ως υπηρεσιακός υπουργός) και μπορεί να διατυπώνει «ελεύθερα» αυτό που... σκέφτεται. Θυμίζουμε τα λεγόμενά του: «Από τη δεκαετία του 1980 έχει επικρατήσει στον τόπο μας η λαδεμένη αντιλήψη ότι μια σειρά κοινωνικών κατακτήσεων είναι "αδιαπραγμάτευτες". Οτι, βρέξει-χιονίσει, μιδού και συντάξεις δεν μπορούν να διγούν, αλλά να αναπροσαρμόζονται μόνο προς τα πάνω». Εύλογες οι ερωτήσεις που μπορεί να του απευδύνει κανείς με βάση τα παραπάνω, αλλά η στήλη δεν δια τούτο γιατί σέβεται την εαυτής και αλλήλων νοημοσύνη. Μη μας πει κανείς και ότι σπατάλαμε άδικα μελάνι και χώρο σε καιρούς τέτοιας κρίσης...

Ασφαλώς η πρωτότυπη είδηση των περασμένων ημερών ήταν ο δάνατος δεκάδων εργαζόμενων σε κινέζικο ανθρακωρχείο. Είχαν περάσει δέκα ολόκληρες μέρες από τότε που έκρηξη σε άλλο ορυχείο σκότωσε οκτώ εργαζόμενους, σε μια επαρχία που τον περασμένο μήνα σκοτώθηκαν μόλις 49 εργαζόμενοι. Κακοήδη δημοσιεύματα στον ελληνικό Τύπο -που πιθανόν εκπορεύονται από... κομμουνιστές, διάφορους αυτών της Κίνας, φυσικά- κάνουν λόγο για χαλαρή επιβολή μέτρων εργασιακής ασφαλείας, διαφορά και αναποτελεσματικότητα των ελεγκτικών μηχανισμών. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, 2.631 ανθρακωρύχοι έχασαν τη ζωή τους σε δύστυχήματα σε ορυχεία το 2009. Ανεξάρτητα συνδικάτα λένε ότι ο πραγματικός αριθμός πιθανώς είναι πολύ υψηλότερος και ότι πολλά δυστυχήματα συγκαλύπονται, αλλά εμείς δεν πιστεύουμε ότι είναι δυνατό να συμβαίνουν τέτοια πράγματα στον... κομμουνιστικό γίγαντα. Απορούμε μάλιστα πώς είναι δυνατό να ξεδεύεται μελάνη για τέτοια αμελητέα ποσοστά σε μια Κίνα των εκατοντάδων εκατομμυρίων ψυχών... Απορούμε και για πολλά σχετικά ακόμη, αλλά αφ' ενός δεν είναι του παρόντος κι αφ' ετέρου αν σχολιάσουμε, η στήλη δα χάσει τους ανήλικους αναγνώστες της...

Επιμελώς αφαιρέθηκε η λέξη «ποινικοποιείται» [σο. αναφερόταν στην αγροτική παραγωγή] από την αναπαραγωγή και διανομή της δήλωσης της Αλέκας Παπαρήγα στην Ξάνθη, που έκανε το ΚΚΕ. Μη ρίχνουμε λάδι στη φωτιά και αγριέψει κα' νας Πάγκαλος ή... πι;

Δεν είπαμε τίποτε για τη μεταπολίτευση [τι «ποια μεταπολίτευση»; Τι γελάτε ρε;], αλλά της αφερώνουμε τη σημερινή φωτογραφία για να παραδειγματίσει ακόμη περισσότερο επί της... ουσίας. Πώς το είχε πει ο Μαντούβαλος εκείνο το βαρυσήμαντο και ιστορικό για τους Καραγκιόζηδες;

Κοκκινοσκουφίτσα



Αυτά είναι οργανωμένα κοινοβούλια ρε!

■ Ανεργία

Σταθερά στην ανηφόρα

Στο 11,9% έφτασε το ποσοστό ανεργίας τον Απρίλη, σύμφωνα με την «Ερευνα Εργατικού Δυναμικού» της Ελλστατ (Ελληνική Στατιστική Αρχή, πρώην ΕΣΥΕ).

Οπως πολλές φορές έχουμε σημειώσει, η συγκεκριμένη έρευνα είναι εντελώς αναξιόπιστη και γίνεται με ένα πρότυπο που σκοπό έχει να υποεκτιμά την πραγματική ανεργία. Για παράδειγμα, όποιος έχει εργαστεί έστω και μία ώρα καταφοράς της έρευ-

νας, θεωρείται απασχολούμενος. Ακόμα και αν αυτή η μία ώρα εργασίας πραγματοποιήθηκε στην οικογενειακή επιχείρηση. Επίσης, όσοι «δεν αναζητούν ενέργεια» αφαιρούνται από τους ανέργους και κατατάσσονται στους «οικονομικά μη ενεργούς». Επι, ένα ποσοστό των μακροχρόνια ανέργων ή κάποιων που έχουν απογοητευθεί ότι μπορούν να βρουν εργασία τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο εξαιρούνται από την

καταγραφή τους ως ανέργων.

Η έρευνα αυτή, λοιπόν, έχει μόνο σχετική αξία, στο βαθμό που μας δείχνει τάση ανδρου ή πτώσης της ανεργίας. Κατά συνέπεια, άξιο σύγκρισης είναι το γεγονός ότι το ποσοστό ανεργίας ήταν τον Απρίλη του 2009 9,4% (αύξηση 2,5 εκατοστιαίων μονάδων ή 26,6% μέσα σ' ένα χρόνο), ενώ το Μάρτη του 2010 ήταν 11,6% (αύξηση 0,3 εκατοστιαίων μονάδων ή 2,6% μέσα σ' ένα μήνα).

Η τοκογλυφία καλά κρατεί

Mετά τα εξάμηνα έντοκα γραφμάτια πουλήθηκαν και τα τρίμηνα. Με εξίσου τοκογλυφικό επιτόκιο. Στο 4,05% έφτασε το επιπτόκιο για τρεις μήνες, όταν στην προηγούμενη δημοπρασία, που είχε γίνει στις 20 Απρίλη, δηλαδί πάνω στην κορύφωση της κρίσης και της εκτίναξης των spread, είχε φτάσει το 3,65%, ενώ στη τέλη του 2009 δεν έπερνούσε το 0,50%.

Η κυβέρνηση, βέβαια, πα-

νηγυρίζει... συγκρατημένα. Διότι -λέει- οι προσφορές υπερκάλυψαν την έκδοση. Πράγματι, η κυβέρνηση ζητούσε 1,5 δισ. ευρώ και οι προσφορές έφτασαν τα 5,8 δισ. ευρώ. Εκείνο που δεν μας λένε, όμως, είναι πως και στην προηγούμενη δημοπρασία ζητούσαν 1,5 δισ. και οι προσφορές έπειρασαν τα 6,9 δισ. Δηλαδή, τις μέρες που είχε φουντώσει η φιλολογία περί επικείμενης χρεοκοπίας

του ελληνικού κράτους, οι τραπεζίτες προσφέρονταν να δανείσουν περισσότερα το ελληνικό κράτος απ' όσα προσφέρθηκαν να το δανείσουν τώρα που υποτίθεται ότι «ακουμπάει» στο μηχανισμό «στίριξη». Η διαφορά είναι πως τώρα, που το ρίσκο υποτίθεται πως ήταν μεγαλύτερο, το επιπτόκιο ήταν χαμηλότερο από το τωρινό. Πανηγυρίζει, επίσης, η κυβέρνηση διάτι 10 ξένες τράπεζες

μπήκαν στη δημοπρασία (όσες ακριβώς μπήκαν και στη δημοπρασία των εξάμηνων εντόκων γραμματίων). Και γιατί οι ίδιες τράπεζες κρατούν τα σπρέντ των ομολόγων στα ύψη, ενώ την ίδια στιγμή κερδοσκοπούν με τα ασφαλιστρα κινδύνου;

Ας αφήσουν καλύτερα αυτό του τύπου την προπταγάνδα οι Πασόκοι, γιατί δεν πιάνει ούτε στους αδαείς περί τα τραπεζικά. Σημασία έχει πως μέσα σ' ένα τρίμηνο οι τραπεζίτες θα ενθυλακώσουν απ' ότι την έκδοση 19,7 εκατ. ευρώ τόκους. Χώρια τα υπόλοιπα που τσεπώνουν.

■ Αρειος Πάγος για υπόθεση 17Ν

Δικαιώση μόνο για τους συνεργαζόμενους

Tελικά, μόνο εν μέρει έκανε δεκτή ο Αρειος Πάγος την εισήγηση του εισαγγελέα. Κι αυτό για να ανοίξει την πόρτα εξόδου στους συνεργαζόμενους Κ. Τέλιο και Π. Τσελέντη. Ο εισαγγελέας είχε εισηγηθεί την έργαψη της δικαιούμενης αντιδραστήριας επιβραβεύτηκαν και η νομολογία ισχυροποιεί το «αντιτρομοκρατικό» οπλοστάσιο.

Η απ

Τα εξοντωτικά ωράρια, οι άσχημες συνθήκες εργασίας και τα μηδαμινά μεροκάματα συνεχίζουν να τροφοδοτούν το απεργιακό κίνημα που έχει ξεσπάσει τους τελευταίους μήνες στην Κίνα κυρίως, στα εργοστάσια μεγάλων πολυεθνικών εταιριών.

Μετά τις μεγάλες απεργίες σε εργοστάσια που κατασκευάζουν εξαρτήματα για τις αυτοκινητοβιομηχανίες Honda, Toyota και Hyundai, με τις οποίες οι εργάτες κατέφεραν να κερδίσουν αυξήσεις μέχρι και 25%, ήρθε η σειρά της για πωνέζικης εταιρίας Omron. Οι 800 εργαζόμενοι στο εργοστάσιό της στην Γουαγκτζού, που κατασκευάζει ηλεκτρονικά εξαρτήματα αυτοκινήτων και λειτουργεί σε 24ωρη βάση, κατέβηκαν σε απεργία στις 21 Ιουλίου διεκδικώντας αύξηση 500 γιουάν (74 δολάρια) στο μισθό τους. Την ίδια μέρα οι εργάτες επέστρεψαν στην εργασία τους, αφού ύστερα από διαπραγματεύσεις κατέληξαν σε συμφωνία με την εργοδοσία, λεπτομέρειες της οποίας δεν είναι γνωστές αυτή τη στιγμή.

Με νίκη των εργατών φαίνεται να λήγει και η απεργία των 200 εργατών στο εργοστάσιο της Atsumitec Co, στην πόλη Foshan, που κα-

Συνεχίζονται οι απεργίες στην Κίνα



τασκευάζει το σύστημα των ταχυτήτων για τη Honda. Η απεργία ξεκίνησε την περασμένη βδομάδα, με βασικό αίτημα την αύξηση των μισθών των εργατών κατά 500 γιουάν, το οποίο έγινε τελικά αποδεκτό από την εταιρία.

Περισσότερες απεργίες αναμέ-

νονται στο επόμενο διάστημα, όχι μόνο γιατί οι πρώτες κατακτήσεις των απεργιακών ογκών ενθαρρύνουν τους υπόλοιπους εργαζόμενους, αλλά και γιατί η καλοκαιρινή ζέστη κάνει αφόρητες τις συνθήκες εργασίας, αφού ο κλιματισμός και ο εξαερισμός στους χώρους εργασίας έχουν κόστος και εί-

ναι ανύπαρκτοι.

Τις εξοντωτικές συνθήκες εργασίας με τα εξευτελιστικά μεροκάματα, που προκαλούν απόγνωση σε πολλούς νέους εργάτες που έρχονται στις πόλεις για να δουλέψουν στα εργοστάσια, έφερε ξανά με δραματικό τρόπο στο προσκήνιο η αυτοκτονία ενός ακόμη νεαρού εργάτη, που πήδηξε στο κενό από το εργοστάσιο της Chimei Innolux Corp., στην πόλη Foshan, θυγατρική της ταϊβανέζικης Hon Hai Precision Industry, που κατασκευάζει ηλεκτρονικά εξαρτήματα. Ήταν η 10η αυτοκτονία μέσα στο 2010.

Ανήσυχη η κινέζικη κυβέρνηση μπροστά στο ογκούμενο απεργιακό κίνημα, επιχειρεί να αποτρέψει ανεξέλεγκτες εργατικές εκρήξεις εισάγοντας ένα προληπτικό μηχανισμό αποτροπής των απεργιακών κινητοποιήσεων. Ετοι λοιπόν, στην επαρχία Γουαγκγκντόνγκ της νότιας Κίνας, έγινε τις τελευταίες μέρες αναθεώρηση της εργατικής νομοθεσίας στη σημερινό οικονομικό και εργασιακό τοπίο παγκόσμια.

Δεν θα ασχοληθούμε με το Διαύρυμα της μεγαλομανίας, που κατατρύχει τον υπουργό Εργασίας, διότι αυτό είναι οριστό πλέον σε κάθε κάτιοκο αυτής της χώρας, εξαιτίας των απανωτών τηλεοπτικών του εμφανίσεων. Δεν αξίζει, λοιπόν, τον κόπο να σχολιάσουμε όσα είπε στην αρχή της συνέντευξης φίεστας που έδωσε την περασμένη Τετάρτη («είμαστε εκ των πρωτόπωρων υπουργείων στην απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ», «τρέχουμε πάρα πολύ γρήγορα, πάμε όσο πιο γρήγορα γίνεται» κ.λπ.).

Δε μπορούμε, όμως, ν' αφήσουμε ασχολίαστο το χονδροειδές ψέμα που αφόλυτης από την αρχή κιόλας: «Περίπου 50.000 εργαζόμενοι έχουν υποχθεί στις ρυθμίσεις αυτές (σ.ο. επιδότηση απασχόλησης). Περίπου 30.000 άνθρωποι απασχολούνται στον τουρισμό μέσω των προγραμμάτων μας και θεωρούμε πάρα πολύ σημαντική αυτή την εξέλιξη». Οι προσλήφθεντες στον τουρισμό δεν προσλήφθηκαν σε νέες θέσεις εργασίας. Είναι οι εποχικοί εργαζόμενοι που απολύτωνται το χειμώνα και προσλαμβάνονται το καλοκαίρι (την τουριστική σεζόν). Μόνο που οι καπιταλιστές του τουρισμού, κυρίως οι ξενοδόχοι, ταξεπώνουν και παραδίδουν από τον ΟΑΕΔ για τις προσλήψεις που έτσι και αλλιώς θα έκαναν προκειμένου να λειτουργήσουν τις επιχειρήσεις τους.

Και ο Κικίλιας, βέβαια, ξεπέρασε τη χαμηλή προσέλευση καπιταλιστών στο πρόγραμμα της επιδότησης ασφαλιστικών εισφορών και μιμούμενος το Λοβέρδο κατέληξε λέγοντας: «Τώρα συνολικά, αυτό είναι θα λέγαμε η πρώτη δέσμη, ένα πακέτο που αφορά δημιουργία ή διαπίρηση περίπου 151,5 χιλιάδων θέσεων αφελούμενων με ένα συνολικό προϋπολογισμό γύρω στα 920.000.000». Προ-

Ο καλός εργατοπατέρας δεν πάει χαμένος

Ποιος εμφανίστηκε δίπλα στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας ως προεδρεύων του Οργανισμού Εργατικής Εστίας; Ο τέως οργανωτικός γραμματέας της ΓΣΕΕ (νων συνταξιούχος) Σπ. Στάμου, μια από τις πιο σκοτεινές φριγύνες της εργατοπατέριας, που θήτευσε δίπλα σε διαδοχικούς προέδρους.

Όταν ήρθε η ώρα να μιλήσει ο διοικητής του ΟΑΕΔ Η.

μοθεσίας όσον αφορά στο ζήτημα των διαπραγματεύσεων για τη διευθέτηση των διαφορών εργαζόμενων – εργοδοσίας. Οι αλλοιότεροι προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι όταν το ένα πέμπτο των εργατών ζήτησε αύξηση του μισθού, οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι τους (για να μην ξεφύγει η κατάσταση από τον έλεγχο των κρατικά ελεγχόμενων συνδικάτων) πρέπει να καλέσουν σε διαπραγματεύσεις την εργοδοσία. Αν η εργοδοσία αρνηθεί να συγκαλέσει ή να πάρει μέρος σε συνάντηση για διαπραγματεύσεις, οι εργάτες έχουν το δικαίωμα να κάνουν απεργία και οι εργοδότες δεν μπορούν να τους απολύσουν γι' αυτό το λόγο.

Η Κίνα είναι σήμερα η «ατμομηχανή» του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος. Είναι παράδεισος για τις πολυεθνικές εταιρίες, που έχουν μεταφέρει τεράστιο κομμάτι της παραγωγής τους στη χώρα αυτή, εκμεταλλεύομενες τις πρώτες ύλες και το πάμφυλνο εργατικό δυναμικό και αποκομιζόντας κολοσσιαία κέρδη. Γι' αυτό και η «αφύπνιση» της κινέζικης εργατικής τάξης έχει μεγάλη σημασία, γιατί θα επιφέρει σημαντικές αλλαγές στο σημερινό οικονομικό και εργασιακό τοπίο παγκόσμια.

Λεφτά στους καπιταλιστές για ανακύκλωση ανέργων

βλέποντας δε την αμφισβήτηση (άλλο να ανακοινώνεις προγράμματα που θα υλοποιηθούν και άλλο να κάνεις απολογισμό αποτελεσμάτων), έσπευσε να προσθέσει: «Πρέπει να σας πω και το εξής. Κατά τη δική μου εκτίμηση, αυτές οι περίπου 50.000, συνολικά μιλάμε από τις 150, οι 50.000 θέσεις εργασίας, νέες θέσεις εργασίας έχουν δημιουργηθεί». Αντί για στοιχεία, ο τεχνοκράτης της δεκάρας (και πολιτικάντης της πεντάρας) επικαλείται «προσωπική εκτίμηση», βασιζόντας «νέες θέσεις εργασίας» την πρόσληψη των εποχικών ξενοδοχούπαλληλων! Είχαν προσυνεννοηθεί να λένε και να ξαναλένε την

ιδιαίτερη, μπας και κάποια παπάρια, μπας και κάποια παπαγαλάκια αφήσουν να γράφουν για δεκάδες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και άλλα τέτοια ψέματα, ώστε να βελτιωθεί λίγο το τόσο τραυματισμένο γόντρο του Λοβέρδου και του Κουτρουμάνη. Γι' αυτό και ο υπουργός Εργασίας επέστησε και πάλι την προσοχή των δημοσιογράφων: «Δεν είναι εικονικά, δεν είναι προγράμματα στα χαρτιά, είναι θέσεις οι οποίες έχουν πληρωθεί αυτή τη στιγμή. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν πάει και δουλεύουν».

Την απάντηση, βέβαια, του τη δίνει η ίδια η ζωή, με το (υποεκτιμένο) επίσημο ποσούστο ανεργίας να έχει ξεπεράσει το 11% και μήνα με το μήνα να αισάνεται. Οχι μόνο δεν δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας, αλλά αντίθετα δεν διατηρούνται ούτε κάποιες από τις παλιές. Οπως θα δούμε παρακάτω, οι καπιταλιστές κάνουν ανακύκλωση ανεργών, εν γνώσει της κυβέρνησης και με τις ευλογίες της, για να τοσεπώνουν το παραδίκαιο από τον ΟΑΕΔ.

Γιατί, όμως, οι καπιταλιστές δεν δείχνουν ιδιαίτερη προθυμία να ενταχθούν στο πρόγραμμα επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών; Γιατί ακόμη περνούν την πε-

ρίδο παραγωγικής προσαρμογής, ρίχνοντας βάρος κυρίως στην «εκ περιτροπής» εργασία. Οταν κατοχυρώσουν αυτό το σχήμα λειτουργίας, θα στραφούν και στους επιδοτούμενους ανέργους, αφού η σχετική ΚΥΑ τους επιτρέπει να προσλαμβάνουν επιδοτούμενους ανέργους και να συνεχίζουν το καθεστώς της «εκ περιτροπής» εργασίας, θ' αρχίσουν και την ανακύκλωση ανεργών.

Οταν θέσαμε συγκεκριμένα αυτό το πρόβλημα, αναφέροντας πως τα δυο προγράμματα θέτουν ως προϋπόθεση μόνο να μην έχει μειώσει το προσωπικό η επιχείρηση το τελευταίο εξάμηνο πριν την ένταξη στο πρόγραμμα, άρα «φωτογραφίζεται» η δυνατότητα ανακύκλωσης, με απολύτευσις εργαζόμενών και προσλήψεις επιδοτούμενων ανέργων, ο Λοβέρδος έδωσε την εξαφρενική απάντηση ότι αυτό που λέμε ισχύει «αλλά από την ανάποδη». Οπως συμπλήρωσε «το μέτρο είναι προστατευτικό των εργαζόμενων, που δεν θα απολύνονται για να προσληφθεί ένας φτηνότερος! Οπως θυμίσαμε ότι δεν υπάρχουν κυρώσεις ακόμα και για καταστρατή

ΚΟΝΤΡΑ

Όταν τα επιχειρηματικά συμφέροντα πλασάρονται σαν οπαδικές επιθυμίες

Τις τελευταίες μέρες, συζητώντας με φίλους την αθλητική επικαιρότητα, καλούμαστε να πάρω θέση και να ταχθώ υπέρ ή κατά της επιλογής Κωνσταντόπουλου, καθώς και να αξιολογήσω αν οι μεταγραφικές κινήσεις του Ολυμπιακού σε ποδόσφαιρο και μπάσκετ είναι καλύτερες από τις αντίστοιχες του Παναθηναϊκού. Αν και δεν θα είχα κανένα πρόβλημα να πω τη γνώμη μου –όλωστε είναι γνωστή και η οπαδική μου προτίμηση και η άποψή μου για τους καπιταλιστές ιδιοκτήτες των ΠΑΕ και δεν κινδυνεύω να με συνδέσουν κάποιοι με ένα από τα δύο εμπλεκόμενα στρατόπεδα – θεωρώ ότι η συγκεκριμένη κουβέντα πρέπει να γίνει σε ένα διαφορετικό επίπεδο από αυτό που γίνεται σήμερα. Θα εξηγήσω ευθύς αμέσως τι εννοώ.

Παρακολουθώντας συνολικά τις εξελίξεις στο πράσινο και στο ερυθρόλευκο στρατόπεδο, θα δούμε ότι εκτός από το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ, γύρω από τα οποία ξεδύνονται απίστευτα ποσά, υπάρχουν τα ερασιτεχνικά τμήματα των δυο ομάδων, που βρίσκονται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας και προσπαθούν να επιζήσουν με τεχνικές αναπτυνόες. Την ίδια στιγμή που ο Γιαννακόπουλος αγοράζουν με συνοπτικές διαδικασίες τον Σάτο, για να ενισχύσουν το πράσινο μπάσκετ, το βόλεϊ και ο Ερασιτέχνης Παναθηναϊκός βρίσκονται ένα βήμα πριν τη διάλυση. Αντίστοιχα στο λιμάνι, ο Αγγελόπουλος αποφάσισαν να ξεδέψουν υπέρογκα ποσά για να αποκτήσουν τον Σπανούλη, την ίδια στιγμή που οι αθλητές στο πόλο και στο στίβο της ομάδας τους είναι απλήρωτοι, παρά το γεγονός ότι βρίσκονται στην κορυφή. Υπ' αυτό το πρίσμα, αρνούμαστε να θεωρήσω ότι η διαμάχη των δυο ΚΑΕ (αντίστοιχα είναι τα δεδομένα και για τις δυο ΠΑΕ) γίνεται για το γόντρο και το μεγαλείο της ομάδας. Είναι απλά και μόνο προσωπική κόντρα των δυο οικογενειών, που χρησιμοποιούν τις ομάδες για να λύσουν τις διαφορές τους, να κερδίσουν δόξα και να προχωρήσουν τα εκτός αθλητισμού επαγγελματικά τους συμφέροντα.

Επιτί, κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει να δούμε τα πράγματα και να μην ταυτίζουμε

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ



τα επιχειρηματικά συμφέροντα ή τις προσωπικές φιλοδοξίες των καπιταλιστών που τις διοικούν, με τις επιθυμίες, που έχουμε οι οπαδοί για τις ομάδες μας. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι ο Γιαννακόπουλος, ο Αγγελόπουλος, ο Κόκκαλης, ο Τζίγγερ και οι λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις κερδίζουν από την ενασχόλησή τους με τις ομάδες πολύ περισσότερα από αυτά που φαίνεται ότι ξοδεύουν. Ολοι αυτοί χρησιμοποιούν το μεγαλείο και την «Ιδέα» της ομάδας και δεν την υπηρετούν. Το άσχημο στην υπόθεση είναι ότι οι οπαδοί των δυο ομάδων έχουν ταυτιστεί σε πολύ μεγάλο βαθμό με τις επιδιώξεις των διοικήσεων. Στην αντιπαράθεση στα οπαδικά site υπάρχει μεγάλη γκάμα απόψεων και προθέσεων υπέρ ή κατά κάποιας επιλογής και τεκμηριωμένες απόψεις για τη σοβαρότητα των μεταγραφών και της δυναμικότητας των ομάδων, όμως δεν ειδαμε κανένα από τους υπερασπιστές του Γιαννακόπουλου, του Αγγελόπουλου, του Μαρινάκη, του Κόκκαλη, του Τζίγγερ, του Πατέρα ή του Βγενόπουλου, που ξεκατινάζονται στα κανάλια και στα ραδιόφωνα, επικαλούμενοι το μεγαλείο και τη δόξα της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της κορυφής και του τίτλου, για να ξεδέψω φραίσα ουσία για να κρίνω επιλογές ή να κάνω προτάσεις για μια αποτελεσματική διαχείριση της ΠΑΕ ή της ΚΑΕ Παναθηναϊκός. Προσωπικά, προτιμώ η ομάδα μου να παίξει καλό ποδόσφαιρο, καλό μπάσκετ, καλό βόλεϊ (αν καταφέρει και ξεπεράσει τα προβλήματα) και να μου προσφέρει ευχάριστες στιγμές κατά την διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου, από το να κατακτήσει τον τίτλο με τη βοήθεια της διαιτησίας, της παράγκας, κερδίζοντας μισό-μηδέν τους αντιπάλους της. Άλλωστε, ποιο είναι το αποτέλεσμα της επιτυχίας; Το φράγκα από το Champions League θα πάνε στις τσέπες του Τζίγγερ και των ποδοσφαιριστών (που είναι επαγγελματίες και αύ-

ριο μπορεί να παίξουν στον Ολυμπιακό, αν τους δώσει περισσότερα φράγκα) και σε εμένα θα μείνει η «δόξα» του πρωταθλητή και η ικανοποίηση ότι θα μπορώ να κάνω καζούρα στο γαύρο συνδελφού απέναντι μου, με τον οποίο βιώνουμε τη μιζέρια και τις δυσκολίες της καθημερινότητας.

Έχοντας, αυτές τις εμπειρίες πραγματικά μου είναι πολύ δύσκολο να χειροκροτήσω την επιλογή του Γιαννακόπουλου να απαντήσει με τη μεταγραφή Σάτο στην «αρπαγή» Σπανούλη, αντί να χρησιμοποιήσει τα φράγκα της μεταγραφής για να μη διαλυθούν το βόλεϊ και τα ερασιτεχνικά τμήματα της ομάδας. Δυσκολεύμαται να πάρω θέση υπέρ ή κατά του Τζίγγερ, του Πατέρα ή του Βγενόπουλου, που ξεκατινάζονται στα κανάλια και στα ραδιόφωνα, επικαλούμενοι το μεγαλείο και τη δόξα της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την κατάκτηση της παναθηναϊκής ιδέας, που μιλούν για μεταγραφές και αγοροπωλήσεις εκατομμυρίων, όταν τημήματα του Παναθηναϊκού, όπως το πινγκ-πονγκ και η πυγμαχία, θα μπορούσαν να διατηρηθούν με τα φράγκα που ξεδύνουν σε μια βραδινή τους έξοδο στα μπουζούκια. Αν θέλετε, σε τελική ανάλυση, δεν έχω να κερδίσω προσωπικά τίποτα από την

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Τον κόσμο αυτόν, τον ίδιο για όλους δεν τον έφτιαξε κανένας θεός ή άνθρωπος, αλλά ήταν πάντα και έτσι και θα είναι ζωντανή η φωτιά, που ανάβει κατά ορισμένους και σβήνει σύμφωνα με ορισμένους νόμους» – Ηράκλειτος

Είναι πουλιά/ που δεν πετάνε/ είναι πουλιά/ θαμμένα/ μέσ' σε κουτιά./ Είναι δωμάτια/ και είναι λέξεις/ που σκίζουνε το κεφάλαι/ σαν καρφιά./ Είναι καρφιά/ που δεν πτονάνε/ είναι καρφιά/ π' ανακουφίζουν./ Οταν χτυπήσουν/ πάλι οι καμπάνες/ θα πεταχτούμε/ σαν τα πουλιά. (Μ. Σαχτούρης, Οι καμπάνες, 1958)
Οι δικοί μας τραπεζίτες χαλάνε (ΕΣΥ φταις), οι δικοί τους παχαίνουν
Σύμπας ο Τύπος αναμετέδωσε τις ανακοινώσεις της αστυνομίας για το θάνατο του rodent

19-21/7/10: άλλες 4 δολοφονίες εργατών

◆ 400 εκ. λίρες το κέρδος της κυβέρνησης της Ν. Αφρικής απ' το World Cup. 700 εκ. τοποθήσεις η FIFA. Φόροι που πλήρωσε η FIFA στη Ν. Αφρική=μηδέν. Χρήμα με ουρά [αλλά ο πρόεδρος (ξε)Ζούμα(σε) τους εργαζόμενους...].

◆ Κάπως οφίζανε οι κώλοι (στο Μπέλφαστ τουλάχιστον), αφού στους μπάτσους συνίσταται να μην κυκλοφορούν σε απλά υπηρεσιακά αυτοκίνητα στο Αρντόν (βόρειο Μπέλφαστ) μετά από 3 ανεπιτυχείς επιθέσεις του PIRA (Belfast Telegraph, 19-7-10).

◆ Τα τρωκτικά (ποντίκια κ.λπ.) τα τρώει η μαρμάγκα...

◆ Γρήγορα-γρήγορα οι ανεμογεννήτριες στην Πάρνηθα...

◆ Ξανά-μανά τον Βήχο.

◆ Συμφωνούμε με την ρήση

«αν ήταν το βιολί πουλί θα ήσασταν όλοι σολίστες στο...».

◆ MEGAλοι ρουφιάνοι.

◆ Γεώργιος Νετανιάχου και Μπεντζαμίν Παπανδρέου.

◆ Με θεατρικές παραστάσεις δεν ζορίζεται το δουλεμπόριο στην καθαριότητα.

◆ Ρε, φραγόύρα, με τη διαιτήσια η ΑΥΓΗ! (21-7-10).

◆ Για δε: ασφάλιση κατά «στάσεων-απεργιών-οχλαγωγιών» (χουντοδιάλεκτος).

◆ Σαν τον...όλια, θα ψωφίζουν όλα τα...ριδιλια (σύνθημα).



Η αναγκαία φάση...

◆ «“Εριξε” την εγκληματικότητα ΔΙΑΣ (City Press, 22-7-10). Εντάξει, εντάξει, το γνωρίζουμε ότι σαν «ανάβει» η καταστολή, κ.κ. της Φιλοθέης.

◆ Εεελα! Ακατάληξες για κολύμπι ακτές στην Αττική.

◆ Αδέσμευτος νεοδημοκράτης ο υποψήφιος δήμαρχος.

◆ Γιατί, παρακαλώ, κράζει τη ΓΣΕΕ «ο Δρόμος της Αριστεράς»; Τόσα χρόνια «συγκυβέρνησης» ΣΥΝ και ΠΑΣΚΕ «ξεχάστηκαν»;

◆ Μην καβαλήσετε το καλάμι «Δρομείς»: ο Μπασάντα εστείλε «επαναστατικό χαιρετισμό στις επαναστατικές δυνάμεις που συμμετέχουν στον αγώνα του ελληνικού λαού».

◆ «Βιομηχανία ποτών: καθα-

ρά κέρδη όνω των 200 εκατ. ευρώ το 2009» (ΕΞΠΡΕΣ, 22-7-10). Μεθυστική κατάσταση για τους καπιταλιστές του κλάδου.

◆ «16,4 εκατ. ευρώ τα χρέη του δήμου στην εφορία» (Μακεδονία, 22-7-10, για τον δήμο Θεσσαλονίκης). Δηλοδή, οι κατερχόμενοι στις εκλογές προτίθενται να εξαλείψουν αυτό το χρέος;

◆ «Επικίνδυνη η κυβερνητική πολιτική για την υφαλοκρηπίδα» (Ριζοσπάστης, 22-7-10). Ποιος πατριώτης δεν θα προσυπογράψει αυτό τον τίτλο; (...) (Ανησυχία για την υφαλοκρηπίδα, ενώ μας έχουν ξεσκίσει την ...τρυπίδα...).

◆ Μπράβο! στη Βαβυλωνία (Ιούλιος-Άγουστος 2010): στη 2η σελίδα τα καλλιστεία, στην 29η το ασφαλιστικό (χωρίς θέσεις...). Ο Αχελώος θα... νικήσει, να μου το θυμηθείτε.

◆ Συλλαλητήριο των οικοδόμων (ούτε καν στάση εργασίας).

◆ Το «ξεπουλημένη επανάσταση» δεν δικαιούστε για να το λέτε, κ.κ. της κρατικής τη-

λεόρασης, μιας και παραείστε μικροί για να μετρηθείτε με τη Ρώσικη Επανάσταση του 1917 (όπως μικρές είναι και οι πηγές σας).

◆ Υπενθύμιση στους συντάκτες του Ροσινάντε: ο ταξικός αγώνας δεν περιορίζεται στο διάστημα των επόμενων μηνών (η ηττοπάθεια ποτέ δεν προήλθε από την τεκμηριωμένη αισιοδοξία...).

◆ «Έλληνόπουλο στην Αυστραλία έχασε 22 κιλά σε οχτώ εβδομάδες» (Sofia Times Magazine, 22-7-10). Αρα, τα μέτρα της κυβερνησης αποδίδουν... διεθνώς.

◆ Τελικά, ποιος θα συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΝ, η ΔΗΜΑ (Δημοκρατική Αριστερά), ο ΣΥΡΙΖΑ (ή... όλοι μαζί);

◆ Ο υπαστυνόμος Β. Λαμπρόπουλος σε νέες περιπτειες (Το Βήμα, 21-7-10).

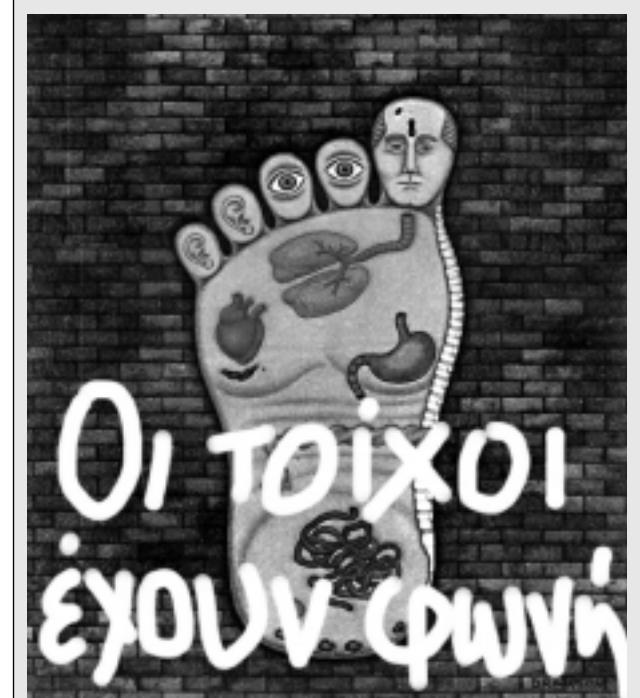
◆ Ονομα για σάιτ κι αυτό: πληροφοριοδότης.

◆ Ε, όχι και «Διχασμένο κορμύ» το ΠΑΣΟΚ (Κόσμος του Επενδυτή, 11-7-10). Ενιαίο, εκδικητικό (μόνο «ψυχολογικά» είναι κάτω...).

Βασίλης

νοι και οι δυο πια, όταν μετακομίζουν στην ίδια γειτονιά. Η υπόθεση πτάρνει ανεξέλεγκτες και τραγικές διαστάσεις, υπογραμμίζοντας την αλληλεπίδραση και την πολυπλοκότητα των ανθρώπινων σχέσεων. Η ενοχή και το σαστένς εναλλάσσονται με το πάθος σ' αυτή τη γνωστή ταινία του Τριφύ που οι θιασώτες του έργου του θεωρούν ότι είναι από τις σημαντικότερες.

Ελένη Σταματίου



◆ ΑΣΕ – Αγωνιστική Συσπείρωση Εργαζομένων ΟΤΕ – Προσοχή! Κυκλοφορούν ανάμεσά μας – Wanted 173 Bandidos – They sold out all to the DNT-EΕ – Ληστεύουν τους μισθούς, τις συντάξεις, τις δουλειές μας - ...Οι υπόλοιποι 127 συνεργάζονται στην ίδια Βουλή των Τσολάκογλου – Αμοιβή: Θα ξανακερδίσουμε τη Ζωή μας! – Κάτω η φαιοπράση Χούντα του ΔΝΤ-ΕΕ (αφίσα)

Σε κίτρινο φόντο η αφίσα, περιλαμβάνει τις φωτογραφίες των 173 «bandidos» βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και του ΛΑΟΣ. Από τις πιο επιτυχημένες «εικαστικές» παρεμβάσεις που έχουμε δει.

◆ Fest 2010 της Αμεσης Δημοκρατίας – 8-8-10 Σεπτ ΑΠΘ – κρίση-Εξόδος από την κρίση-Εξόδος από τον καπιταλισμό–Αντιεξουσιαστική Οικονομία-Αμεση δημοκρατία-Τοπικές Αυτοθεσμίσεις – Με την άμεση δημοκρατία για την κοινωνική αντιεξουσία (αφίσα)

Πολλά θα μπορούσαμε να σχολιάσουμε για όλα σχεδόν τα επιμέρους στοιχεία που συνθέτουν τη θεματική αυτού του τριήμερου φεστιβάλ (με πυρήνα του τις δυνάμεις της ΑΚ), που θα έχει και διεθνείς συμμετοχές. Ο χώρος της στήλης, όμως, επιβάλλει τη λιτότητα, γι' αυτό περιορίζομετρε σε δυο επισημάνσεις. Πώς μπορεί να εννοηθεί το σύνθημα «έξιδος από τον καπιταλισμό»; Ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα παραγωγής. Τα συστήματα παραγωγής αποτελούνται από τη διαλεκτική ενότητα παραγωγικών σχέσεων – παραγωγικών δυνάμεων. Δεν είναι κτίρια για να μπαίνεις και να βγαίνεις από αυτά κατά το δοκούν, με βάση την ελεύθερη βουλήση σου. Οι οικονομικοί νόμοι (καμιά σχέση με το νομικό σύστημα) έχουν αντικειμενική ισχύ. Τούτο σημαίνει ότι η λειτουργία τους δεν είναι ζήτημα πολιτικής απόφασης. Δεν μπορείς να τους καταργήσεις, αλλά πρέπει να διαμορφώσεις τους όρους που θα τους καταστήσουν όχρηστους, για ν' αρχίσουν να λειτουργούν νέοι οικονομικοί νόμοι. Ή τσακίζεις τις υπάρχουσες παραγωγικές σχέσεις και πάνω στα συντρίμια τους οικοδομείς νέες (για ν' αρχίσουν να λειτουργούν νέοι οικονομικοί νόμοι) ή έχεις την ψευδαίσθηση ότι βγαίνεις «έξω» από τις υπάρχουσες παραγωγικές σχέσεις, ενώ είσαι μέχρι τα μπούνια εντός τους και αναπαράγεις τον καπιταλισμό κάθε μέρα, σε όλο και πιο μαζική κλίμακα (όπως συμβαίνει με τη μικρή παραγωγή, για παράδειγμα). Πού φτάνουμε; Μα στην κοινωνική επανάσταση, που ούτοι; Δηλαδή, σ' αυτό που λείπει εντελώς από όλες τις θεματικές ενότητες του εν λόγω φεστιβάλ. Διότι απλούστατα απουσίαζει από την προβληματική των διοργανώτων του, που τείνουν να μετατρέψουν την ταξική σύγκρουση σε... πολιτιστική υπόθεση.

◆ Τετάρτη 21 Ιουλίου 20.00 – Nights in the Caribbean – Νύχτα Καραϊβικής – Mojitos Caipirinhas – Μογιό, παρεό και σαγιονάρες – Κάτω από τους εξωτικούς κοκκοφορίνικες – Πλάι στο κύμα της μαγευτικής παραλίας – Δηλαδή στη σμαραγδένια θάλασσα – Στην ταράτσα του Nosotros (αφίσα)

Χωρίς σχόλια...

◆ Ο Χριστός δίδαξε και πέθανε, οι καθηγητές τι περιμένουν; (με μαρκαδόρο σε τούχο του ΕΜΠ)

Το χιούμορ τσακίζει κόκαλα. Ειδικά όταν είναι εύστοχο. Βιβλίο ολόκληρο θα έγραφε κ

Εδώ και μια βδομάδα, με το που ανέβηκαν οι θερμοκρασίες και άρχισαν τα μελτέμια δηλαδή, η Ελλάδα καίγεται και πάλι. Γνώριμο το σκηνικό: η φωτιά να κατατρέψει τα πάντα, αλλόφρονες άνθρωποι να τα βάζουν με τον κρατικό μηχανισμό, δημαρχαίοι και λοιποί τοπικοί παράγοντες να προσπαθούν να εκτονώσουν την κατάσταση και αφού η φωτιά κάψει ό,τι μπορούσε να κάψει, ν' αρχίζει το πολιτικό σύνοδο, με την αξιωματική αντιπολίτευση



μπορούν να κάνουν κανένα έργο πρόληψης.

Παρά τα όσα λέγονται περί οικοπεδοφάραγων και χωρίς να αρνούμαστε τη δράση τους σε ορισμένες περιοχές, η πλειοψηφία των δασικών πυρκαγιών οφείλεται στην εγκατάλειψη των δασών. Δάση ακαθάριστα με τεράστια συσσώρευση καύσιμης ύλης, χωματερές, ακαθάριστοι πυλώνες της ΔΕΗ, διάφορες άλλες δραστηριότητες γενούν τις δασικές πυρκαγιές, οι οποίες είναι ιδιαίτερα καταστροφικές, γιατί και η

Σε πλήρη εγκατάλειψη τα δάση

οι να καταγγέλλει την κυβέρνηση για ανετοιμότητα (ξεχωρίστες της δικές της πομπές) και την κυβέρνηση να υποστηρίζει ότι φτάει οπιδήποτε άλλο και οποιοσδήποτε άλλος εκτός απ' αυτή.

«Μπορούμε να δηλώσουμε ότι είμαστε ικανοποιημένοι, γιατί με τις συνθήκες που επικρατούσαν, ο κρατικός μηχανισμός απέδειξε για άλλη μία φορά ότι όταν υπάρχει οργάνωση και βούληση, ειδικότερα από την πολιτική ηγεσία, άλλα και φυσικά με την αυτοπάρνηση των υπαλλήλων της Πυροσβεστικής, τότε προγματικά τα αποτελέσματα είναι θετικά», δήλωσε ο Πεταλωτής την περασμένη Δευτέρα. Καθώς μιλούσε κατάλαβε (ακόμα και ο Πεταλωτής μπορεί και καταλαβαίνει κάπου-κάπου) τι παπάρι ξεστόμισε, γι' αυτό και έσπευσε να συμπληρώσει: «Οσο θετικά μπορεί να είναι μετά από μία πυρκαγιά».

Φτιάχτηκε κάποτε ο περιβόλιος Ειδικός Φορέας Δασών, στον οποίο άρχισαν να συρρέουν κονδύλια. Από το 2004 μέχρι το φθινόπωρο του 2007 δεν έφυγε δεκάρα τσακιστή απ' αυτό το Φορέα για έργα δασοπροστασίας. Λεφτά έφευγαν, αλλά πήγαιναν σε άλλες, άσχετες δραστηριότητες, για να εξυπηρετήσουν κυρίως ρουσφετολογικές πολιτικές του Μπασιάκου και του Κοντού. Οι καταστροφικές πυρκαγιές του καλοκαιριού του 2007 θορύβησαν την κυβέρνηση Καραμανλή και έτσι το φθινόπωρο εκείνης της χρονιάς άρχισαν να δίνονται κάποια χρήματα από το φορέα. Το ίδιο έγινε και το 2008 και το 2009. Ομως, τα κονδύλια που διατέθηκαν ήταν ισχνά και πολύ-πολύ κάτω από τις ανάγκες που υπήρχαν και από τα αιτήματα των υπηρεσιών.

Εμείς ζητήσαμε αντίγραφα αποφάσεων χρηματοδότησης

από το Φορέα τα προηγούμενα χρόνια. Με διάφορα προσήματα καθυστερούν να μας τις δώσουν, γιατί θέλουν να παίζουν προπαγανδιστικά παιχνίδια, ότι δήθεν διαθέτουν επαρκή κονδύλια και το ίδιο κάνουν και φέτος.

Το 2010 εκδόθηκε μόνο μία απόφαση για κονδύλι ύψους 1.123.000 ευρώ για φυτώρια! Η δασοπροστασία, όμως, έχει και άλλες ανάγκες. Πρέπει να γίνουν καθαρισμοί, να καθαριστούν οι δασικοί δρόμοι, να συντηρηθούν κρουνοί και παρατηρητήρια κ.λπ.

Ο Ειδικός Φορέας Δασών θα συγχωνευτεί στο «Πράσινο Ταμείο» που φτιάχνει η Μπιρμπιτίλη, οπότε κι αυτά τα ισχνά κονδύλια που διατίθενται για τη δασοπροστασία θα κοπούν, γιατί τα λεφτά πρέπει να πάνε στους καπιταλιστές της «πράσινης ανάπτυξης».

Πέρυσι, είχαν προσληφθεί 1.150 συμβασιούχοι δασεργάτες και δασολόγοι. Αυτοί εργάζονται εποχιακά, μολονότι η δασοπροστασία απαιτεί δουλειά όλο το χρόνο. Ξέρετε πόσοι συμβασιούχοι θα προσληφθούν φέτος; 447 οχταμηνίτες και 248 τριμηνίτες. Λέμε θα προσληφθούν, γιατί ακόμη και τώρα δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη των οχταμηνίτων, ενώ οι τριμηνίτες θα προσληφθούν τον Αύγουστο! Οι άνθρωποι αυτοί έπρεπε να δουλεύουν μήνες πριν στα δάση, μέχρι το τέλος της άνοιξης έπρεπε να έχουν ολοκληρώσει τη δουλειά για την οποία προσλαμβάνονται, ενώ τώρα ουσιαστικά είναι άχρηστοι. Δε

υποδομή πάσχει και ο μηχανισμός δασοπρόσβεσης είναι μη σωστά εκπαιδευμένος και ανεπαρκής αριθμητικά.

Ολ' αυτά δεν γίνονται τυχαία. Τα δάση καταστρέφονται, γιατί η πολιτική βούλησης όλων των κυβερνήσεων οδηγεί στην «απαλλαγή» του κράτους από τεράστιες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων. Θα ορκούσε και μόνο το γεγονός της παράδοσης των δασικών χαρτών σε ιδιώτες για να μας αποκαλύψει αυτή την πολιτική βούληση της εξουσίας. Εχουμε, όμως, και πιο χειροπιαστά δεδομένα.

Εχουμε γράψει επανειλημένα τους τελευταίους μήνες για μια αγωνιώδη προσπάθεια των δασολόγων του υπουργείου Περιβάλλοντος να προστατέψουν το δασικό χαρακτήρα των εκτάσεων με φρύγανα και των άβατων κλιτύων των ορέων, με την έκδοση μιας επιστημονικά άρτιας εγκυκλίου. Η εγκύλιος αυτή απετέλεσε casus belli για την Τ. Μπιρμπιτίλη και το μυστικοσύμβουλό της Ν. Χλύκα. Ετοι, ανατέθηκε στον νεότευκτο ειδικό γραμματέα Δασών Γ. Αμοργιανώτη, γνωστό γενσαπάτη της Σουφλιά, να συντάξει ο ίδιος εγκύλιο, που θα παρακάμπτει αυτή των υπηρεσιακών παραγόντων και θα παραδίνει αυτές τις δασικές εκτάσεις στις αδηφάγες ορέες της «ανάπτυξης».

Ας μην απορούμε, λοιπόν, γιατί καίγονται τα δάση και γιατί οι πυρκαγιές στη χώρα μας είναι τόσο καταστροφικές.



Ιστορική συμφωνία

Ο πρωθυπουργός, ο υπουργός Οικονομικών, ο υπουργός Εργασίας, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δεν φείδονται επαίνων προς τους «κοινωνικούς εταίρους» για την υπευθυνότητα που έδειξαν υπογράφοντας την ΕΓΣΕΕ 2010-2012. Περισσεύουν οι ύμνοι και από τις σελίδες του αστικού Τύπου, με τον απόχοι να μην έχει κοπάσει μια βδομάδα μετά την υπογραφή της σύμβασης.

Η σύμβαση αυτή είναι όντως πρώτη φορά υπογράφει σύμβαση με την οποία επίσημα δέχεται μείωση των πραγματικών αποδοχών των εργαζομένων. Δεν χρειάζεται να ψάξει κανείς κάνοντας υπολογισμούς με κλάσματα και μέσες τιμές, όπως συνέβαινε με τις προηγούμενες συμβάσεις. Τα πράγματα τώρα είναι ολοκληρωμένα. Για ενάμιση χρόνο τα κατώτερα όρια μισθών και πυρεμορισθίων θα παραμείνουν παγωμένα. Μετά από ενάμιση χρόνο, με τον πληθωρισμό αθροιστικά τουλάχιστον στο 10%, θα πάρουν μια αύξηση 1,5%. Και μετά από ένα χρόνο, με πληθωρισμό που θα έχει προσθέσει τουλάχιστον ένα 3% ακόμη, θα δοθεί μια αύξηση 1,7%. Μιλάμε, δηλαδή, για μια τεράστια απώλεια πραγματικού εισοδήματος κατά την πρώτη τριετία του Μηνημόνιου. Απώλεια μόνο από μια πηγή: τον πληθωρισμό. Χωρίς να λογαριάσουμε την εκτίναξη της ανεργίας και των διάφορων μορφών υποαπασχόλησης (εκ περιτροπής εργασία κλπ.), που θα επιφέρουν πρόσθετα πλήγματα στα εισοδήματα της εργατικής οικογένειας.

Κατέστη ήδη ορόσημο για το κράτος η υπογραφή αυτής της σύμβασης. Ο υπουργός Εργασίας ήδη αποφάσισε να καταργήσει με νόμο κάποιες διαιτητικές αποφάσεις που τόλμησαν να δώσουν -άκουσον,- αυξήσεις 1,5% για το 2010. Και επικαλέστηκε την υπευθυνότητα που επέδειξαν οι «κοινωνικοί εταίροι». «Έχουμε αναλάβει ορισμένες δεσμεύσεις. Οι κοινωνικοί εταίροι έχουν στοιχηθεί. Έχουν δώσει τον καλύτερό τους εαυτό», είναι τα λόγια που χρησιμοποιούσε.

Οποία ειρωνεία: κάποιοι κρατικοί λειτουργοί (διαιτητές του ΟΜΕΔ) βγαίνουν από τ' αριστερά στην κορυφαία οργάνωση του επίσημου συνδικαλιστικού κινήματος, έχοντας όλα τα περιθώρια να φανούν γενναιόδωροι με αυξήσεις της τάξης του 1,5% (όταν ο πληθωρισμός «τρέχει» με 5,2%)!

Το ερώτημα που πρέπει να βάλει κανείς είναι γιατί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία επέλεξε να υπογράψει αυτή τη σύμβαση, ρισκάροντας τα τελευταία ψήγματα αξιοπιστίας που της απέμειναν; Η απάντηση είναι απλή. Αντί του όποιου κύρους της, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία επέλεξε να υπηρετήσει τους θεσμούς. Οχι να σώσει το θεσμό των συμβάσεων, όπως υποκριτικά διατέίνεται, αλλά να υπηρετήσει τη θεσμική λειτουργία του συστήματος.

Το σύστημα σήμερα δεν δίνει δεκάρα τσακιστή για το θεσμό των συμβάσεων. Εξ ου και τις αποψιλώνει με τα προβλεπόμενα από το Μηνημόνιο, τα οποία δεν τα έχουμε δει σε όλη τους την έκταση. Είχε όμως μεγάλη ανάγκη τη συγκεκριμένη σύμβαση, για όσα αυτή σηματοδότησε την ήττα του επίσημου συνδικαλισμού, που εμφανίζεται σαν καθολικός εκπρόσωπος της εργατικής τάξης. Σηματοδότησε την αγαστή συνεργασία κράτους-καπιταλιστών-«εργαζόμενων». Εβγαλε την κυβέρνηση από τη δύσκολη θέση να παγώσει τις αιχήσεις με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, βαραίνοντας και άλλο την ατζέντα. Πάνω από όλα νομιμοποίησε το δικαίωμα των καπιταλιστών να μη καλύπτουν ούτε τον πληθωρισμό. Σχετικοποίησε, δηλαδή, στον απόλυτο βαθμό την τιμή της εργατικής